

II.
C. 22140.
4. 104
1/2

22140. II. C. f. 2.

Sedem poftnih pridig

od

štirih poslednjih rezhi,

katire je pridigoval

P. FELIZIAN RANT,

Guardian in Fajmoshter v' Ljubljani per materi
boshji pred mostam, v' letu 1829.

V natif teh bukev so gnadjivi Firshht

GOŠPOD GOŠPOD

ANTON ALOJS,

Ljubljanski Škof 26. listoviga gnoja 1833 dovolili.

(Drugi natif.)

V' Ljubljani, 1849.

Natifnil Joshef Blasnik.

Na prodaj per Eduard Hónu, bukvovesu in kupzhevavzu s' popirjam na starim tergu N. 157.

*V vsih svojih delih premišljuj svoje posled-
nje rezi, ino nikolj ne bosh gresil.
Eccl. VII. 40.*

1N=030014284

Perva poftna pridiga.

On je frebernike v tempeljnu od febe vergel, fe je prezh podal, je fhal ké, ino se je s' vervjo obefil. Mat. 27, 5.

Sveti poftni zhaf, kteriga fmo sazheli, ime-
nuje fвета katolshka zerkev sato dnove svelizha-
nja, kir Bog nam sdej obilnishi gnade delji. II.
Kor. 6. 2. „V' temu prijetnimu zhasu, pravi
on, bom jest tebe ufhlifhal, ino te fpet v' gna-
do vsel.“ Bog hotel! de bi bil tud nam vef fhtir-
desetdanfki poftni zhaf saref fveti in svelizhan-
fki zhaf. De bi s' sazhetkam pofta bil konz vfh
pregreh, ino sazhetik refnizhne pokore. K' temu
je pa nar bolshi pomozh po fprizhevanju Mo-
driga v' f. pismu, premifhlovati vezhkrat fhtir
posledne rezhi. Eccl. VII. 40. „Per vfh tvojih
deljih, pravi on, fe fpomni tvojih poslednjih re-
zhi, ino ne bofh nikol grefhil.“ Ravno ta refniza
je pa tudi sapopadik mojih letafhnih poftnih pri-
dig. Smert, sodba, pekel, nebefa fo fhtir posled-
nje rezhi. Danf govorim fploh od smerti, ino
fosebno od nefrezhne smerti grefhnika; danf te-
den bom govoril od frezhne smerti pravizhniga;

tretji tork v' postu bom govoril od dushe pred
 sodnikom; zheterti torek od sodbe; peti torek
 bom govoril od pekla; shesti od vezhniga pla-
 zhila isvoljenih, ino na veliki petek od terple-
 nja Gospoda Nashiga Jesufa Kristufa. Jest sa-
 zahnem is pergodbe Jesufoviga terplenja, ino vas
 spomnim nar pervo nefrezhniga Aposteljna Jude-
 sha Ishkarjota. Kader je Judesh vidil Jesufa, kte-
 riga je isdal, k' smerti obsojeniga, mu je bilo
 shal. Nese nasaj tistih trideset frebernikov ino vpi-
 je na glas: Mat. 27. 4. „Greshil sim! nedolshno
 kri sim isdal!“ Judovfki duhovni rezhejo Jude-
 shu: „Kaj nam mar? ti glej.“ Per teh besedah
 Judesh obledi, grosa ga sgrabi, v' tempelj je
 dnarje vergel, ves plashan divja po verev, gre
 ino se vbesi. Poshlufhavzi! glejte shivo podobo
 vmerjozhiga greshnika, ino sapopadik moje da-
 nashne pridige, katero tako rasdelim, mi ne vemo
 ne ure, ne dneva, kdaj bo treba umreti, sato
 se moremo sdej fkerbno k' dobri smerti perprav-
 ljati; prvi delj. Nizh hujshiga ino nizh strash-
 nejshiga ni, kakor je smert nespokorniga gresh-
 nika, kakor je bila Judesha Ishkarjota, drugi delj.
 — Moj namen ni, vas bres potrebe v' strah per-
 praviti, ampak, de bi vi grehe sapustili, ino pot
 pokore nastopili. Ino zhe se to sgodi, mi bote
 hvaleshni na smertni postelji, de sim vam danf
 eno uro strah napravil. Vezhni Bog! ktiriga mi-
 lost in usmilenje je neskonzhno, pomagaj nam
 s' tvojo gnado, de bo nam k' svelizhanju danash-
 no premishlovanje od smerti, sofebno od smerti
 greshnika.

I.

Šmert je lozhitev dushe od telefa. Vſakiga zhloveka dusha ſe more enkrat lozhiti od njegoviga telefa; ſakaj ſhe v' pervih bukvah Mojſeſa Bog tako govori: **I. Mos. 3. 19.** „Prah ſi, ino v' prah ſe boſh ſpremenil.“ Nakateri ljudje nozhejo od ſmertu zlo nizh miſliti ino ſhlifhati, ſato pa, kader je pogreb, rajſh prez h bejshé, oni pravijo, to zhloveka prevezh ſhaloſtniga ſturi, ſakaj bi ſebi ſhivljenje grenil, k' je tako kratko. Tode to ni pametno, pred ſmertjo ſe ne more nobeden ſkriti, nji nemore nobeden vbejshati. **Hebr. XI. 27.** „Vmreti, pravi ſ. Pavl, morejo vsi ljudje“ — bogati ino revni, uzheni ino neumni, kralj ino ſoldat, kmet ino goſpod, vſi morejo umreti. Supet drugi pravijo: enkrat more ſizer vſaki zhlovek umreti, pa vonder, danſ ſhe ne, ino tudi imam upanje, de ta meſiz, to leto tudi ſhe ne, ſakaj bi tedej na ſmert vedno miſlili, kir ſhe tako prenaglo pride. **Kriſtjani!** to ſo prasni ſgovori, ravno ſato moremo ſmert vezhkrat premifhlovati, ker ne vemo, kdaj ino kako bode mo umerli, de ſe k' ſmertu prav dobro perpravimo; ſato pravi **Jesuſ: Mat. 34, 42 — 44.** „Zhujte ino bodite smeram perpravljani, ſin zhloveka bode priſhal ob uri, ſa ktero nobeden ne vé.“ **Kaj naſ uzhi pergliha od deſet diviz? Mat. 25. 1 — 14.** kaj od hlapza v' ſ. **Evang.? Luk. 12. 43.** kakor de k' frezhni ſmertu ſe imamo vedno prepravljati.

To refnizo k' frezhni smerti se perpravljati, fo svetniki in svetnize boshje dobro fposnali, sato jim je mertvafhka glava, tamni grob, zherne mertvafhke pare, blede mertvafhka fvezha, vedno smert pred ozhmi malala, to jih je smeram perganjalo fe perpravljati k' frezhni smerti. Kristjani! kaj ne opominja tudi naf vfaki dan, sdej ta, sdej una rezh, de se imamo k' dobri smerti perpravljati? Tukej vidimo mafhnika nefiti f. refhno telo k' bolniku; tamkej fhlfihimo mertvafhki svon; tukej, k' nefejo merlizha k' pokopalifhu. Vfe to naf opominja, de zhlovek fe more vedno k' smerti perpravljati.

Bote prafhali, kako fe pa more zhlovek k' smerti perpravljati?

1) Kir mi vemo, de naf bo smert od sveta lozhila, ne smemo ferza na svet navesvati. I. Kor. 7. 29. „Zhaf je kratik, pravi f. Pavl, kateri svet vshivajo, nej bojo, kakor de bi ga nevshivali, sakaj podoba tega sveta prejide.“ Luk. 12, 20. „Moja dufha, je rekel evangelfki bogatinz, ti imafh dofti blaga sa vezh let, bódi mirna, jej ino pi, ino dobro shivi, pa fhe tisto nozh mu je bilo rezheno: Norz! fhe nezoj bo tvoja dufha od tebe terjana, ino kar fi perpravil, zhi-gavo bo?“ Moj kristjan! ktiri veshefh fvoje ferze na dnar, na bogastvo, na zhaf, na grefhno vefelje, ali se ne sna tebi ravno taka sgoditi? kako velika bi bila tvoje shalofit ino britkofit! Je ni vezhi shalofiti sa zhloveka, kakor je ta, zhe fe prevezh na ta svet navesuje. O kdo mi da nasaj moje dni! bofh sdihval grefhnik; pridite

nasaj is vezhnosti v' grehah, v' lenobi spravljene leta ino ure! sdej sposnam vasno zeno, sdej vem, koljko veljate. Prekleti svet, ktiri si me motil; pregresno veselje, v kterimu sim dni, tedne, mesize, leta spravil. O zhas! kako hitro si sginil. Rad bi hotel sdej svete mafhe fhlihat., rad bi bral svete bukve, rad bi blishnimu vsmilenje fkasval, rad bi poslufhal boshjo besedo, rad bi prejemal svete sakramente. — Tako, moj kristjan, bosh sdihval na smertni postelji, pa kaj pomaga, k' bo preposno. „No ishimmo tedej tega, kar je spodej, ampak to, kar je sgorej, pravi s. Pavl, Kolof. 3, 1. ker sedi Kristuf na defnizi boshji. Mi nimamo tukej stanovitniga domovanja, pravi on, I. Kor. 7. 29 — 31., ampak le prihodno ishemo.“ Preskerbimo tedej nasno dusho vezhkrat s' svetim sakramentam svete pokore ino reshniga telefa, redimo jo s' besedo boshjo, s' molitevjo, s' svetim mafham, tako se bomo k' smerti dobro perpravili.

2) Kir vemo, de se bomo ob smerti od svojiga telefa lozhili, ne smemo truplu vsiga dovoliti, kar posheli, mu ne smemo prevezh strezhi, fzer se bo dusha na sadnje preteshko od telefa lozhila. Sato pravi Jesuf: Mat. 6, 25 — 33. „Ne fkerbite sa svoje shivljenje, kaj bote jedli, tudi ne sa svoje telo, kaj bote oblekli. Kaj ni shivljenje vezh, kakor jed? in telo, vezh kakor oblazhilo? Ne fkerbite tedej rekozh: kaj bomo jedli, kaj bomo pili, ali s' zhem se bomo oblekli, kir po tem neverniki oprashujejo, sej vash nebeshki ozha vej, de vsiga tega potrebujete. — Ishte te-

dej narpopred nebesko kraljestvo ino njega pravizhnost, ino vse letó bo vam perversheno.“

3) Kir se po smerti nizh vezh ni mogozhe spreoberniti ino spokoriti, varimo se, de naf smert v' grehah ne dobi. „Drevo, pravi Modri, Eccl. 11, 3. bo padlo proti poldnevu, ali proti polnozhi; kamor bo padlo, bo obleshalo.“ Nikar tedej nikdar odlashati, she le v' bolesni se sazheti k' smerti perpravljati, sakaj v' bolesni branijo flabohti ino zhasne smote, se k' smerti prav perpravljati. Greshnik! takrat bo prekratko, de bi samogel ti vse v' bolesni poravnati, kar si 30, 40 ali 50 let pregreshil; takrat bo preposno na enkrat se s' Bogam spraviti s' resnizhno pokoro, ino sej ne vesh, s' kako smertjo bofh vmerl, alj s' naglo, bres vse bolesni, ali po dolgi bolesni. Ali si bo upal hishni gospodar svoje rezhi v' nemar pustiti, kir ve, de njegovi gospod utegne vsako uro od njega odgovor tirjati? Ali si bo upal brodnik na derezhi vodi v' ladji spati, dobre volje bres sferbi biti, kir ve, de vtegne vsako minuto na skalo perleteti? ino se potopiti? ino mi, kir vemo, de smert bo prishla, kakor tat ponozhi, kador se je bomo narmejn troshtali, mi ker vidimo, de smert poklizhe v' vezhnost sdej tega nashiga perjatla, sdej uniga soseda, mi bomo pa odlashali do sadnje bolesni se k' dobri smerti perpravljati? Gorjé tebi! gorjé meni! zhe pretezhe dan sa dnevam, bres sferbi k' dobri smerti se perpravljati. Gorjé tebi! gorjé meni! zhe naf prehiti sadna ura, preden se k' nji dobro perpravimo. O zhlovek! ako ti nefrezhno vmer-

jesth, ne bo mogla ta nefrezha po smerti nikdar popravljena biti. Torej vaf prosim, ljubi moji! perpravljate se skerbno vsaki dan k' dobri smerti; sakaj, vezh jih je, de nefrezhno, kakor pa, de frezhno vmerjejo; kir malo jih je, de bi se skerbno k' dobri smerti perpravljali. Sato pravi Jesuf: Mat. 20, 16. „Veliko je poklizanih, pa malo je isvoljenih.“ Nizh hujga pa ni, kakor je smert nespokornjeniga, nepoboljshaniga greshnika, kakor je bila nefrezhniga Judesha Iskarjota, to v' drugim delu.

II.

Terdovratni greshnik vmerje, kakor Judesh Iskariot. Judesh, pravi s. Evangeli, je shal prezh, je vergel v' tempeljnu od sebe frebernike, ino se je s' vervjo obesil; on se raspozhi po fredih, ino ispe is sebe svoje greshno oferzhje. O nefrezhni med vsimi nefrezhnimi! kaj delash? Ali ne vesh, de sgrevaniga ferza Bog nesavershe? ali neposnash tvojiga ljubesniviga uzhenika? ki te imenuje svojiga perjatla ravno takrat, kader si, kakor sovrashnik njega kushnil. Glej! Magdalena je jokala, ino odpuhanje sadobila; glej! greshnika Zahevsu, je Jesuf v' gnado vsel. Glej! preshestnize je grehe odpustil. Ali se ne spomnish na pergliho od sgubljeniga sina? od najdeniga dnarja? od dobriga pastirja? Vej, vse to vej Judesh, ino vender, kdo bi se ne sazhdil? on gré prezh, vershe frebernike v' tempelj, ino se s' vervjo obesi.

Kristjanje! to je shiva podoba vmerjozhiga gresfnika. Gresfnik se tudi na sadnje k' zerkvi oberne, kakor Judesh, k' je frebernike v' tempelj nefil. Gresfnik ishe na sadnje troshta ino pomozhi per zerkvi, tode saštojn, sato, ki ne radovoljin, ampak pošilen ishe. Bo morebiti rekel kdo, sej je prav, de gresfnik per zerkvi troshta ino pomozhi ishe, sej je zerkev vsmilena mati, katera gresfnikam grehe odpufha. Sej Bog sam pravi: Ezech. 33, 11. „De nozhe smerti gresfnika, ampak de se spokori ino shivi.“ Ref je, ljubi moji! tako dober je Bog, de vsame rasbojnika is krisha v' nebefa; ali najdejo se tudi gresfniki, Bog hotel, de bi jih malo bilo, ktiri v' grehah nefrezhno vmerjejo, kakor Judesh bres ljubesni, kir fami tako hozhijo vmreti. „Vi me bote ifkali, pravi Jesus: Jan. 34, 36. pa me ne bote najdli, ampak v vafhah grehah bote vmerli.“ Od takih jest danš govorim, od kterih pravi s. pismo: Isai. 65, 2. „Jest sim svoje roke pruti vam stegval, pa niste hotli sa-nje perjeti, sato se bom smejal vafhimu pugublenju, kir ste se vi toliko zhasa smejali mojimu klizanju. — Mislite si, de vidite leshati na smertni postelji nepoboljšhaniga, nespokorjeniga gresfnika, kakor je bil Kajn ali pa Judesh Ishkarjot, ali pa hudobni Juljan, ktiri je zlo kri Jesufa Nasarenkiga sanizheval, mislite si kakiga strudeniga nezhistnika; strudeniga preshestvarja; prevsetno, pohujshljivo, posvetno hzher, nezhimerno, pohujshljivo, po posvetni shegi napravljeno puštno plesaviko na smertni postelji. Sdravniki

obupajo nad njegovim sdravjam. Na njegovo dušho tako nobeden ne misli. Vender pa mafhnik pride k' njemu fkrivej poklizan. Vse odstopi od njega, famo mafhnik per njegovi smertni postelji ostane. Moj prijatel, ga vprafha, ali me posnafh? Bolnik odmajje, de ne. O rad verujem! de ga ne pozna, sakaj to je sgubljena ovca, katira ni hotela nikdar poslušhati glafu svojiga pastirja, Jest sim tvoj duhovni pastir, spovej se; tvoja bolesen je nevarna; ali terdovraten grefhnik sagodernja, ino se na stran oberne. Nej me pušté, en malo safpati, potlej se bom spovedal. Prijatel! nikar ne odlafhaj, fizer bofh vezhno safpal, ino se ne bofh pred sbudil, kakor v' nefrezhni vezhnofti. Kdaj si bil pa vender sadnizh per spovedi? jest fam nevem, koliko let je she. Pa kaj se bom spovedal, fej nifem nizh taziga fturil, nifem kradel, nifem ropal, nifem nobeniga vbil; kar fhefto sapoved sadene sim ref od perve mladofsti gerdo in neframno shivel, pa fej to mi Bog ne bo sameril, fej mi je on dal hudobno nagnenja ino spazhenno natoro. Oh kristjani! to je spoved to, de se Bogu vsmili! ké je grevenga? ké je shalofst savoljo greha? Mafhnik fvari, opominja, bolnik sdihne, pa ne od grevenge, ampak ker mu je she dušha na jesiku. Mafhnik govori befede svete odvese, o Bog! ko bi jo pazh grefhnik vreden bil, — on mu da popotnizo f. refhniga telefá, kakor jo je dal Jefuf Judeshu. Pomashe f' fveitim oljam njegove neframne ozhi, nezhište roké, preklinvavfke shnable, gluhe ufhefa, ino glejte

sadnja ura bije! — Oh uboga dušha! kdo ti bo pomagal? spoved ni popolnoma, grevenga hinavška, naprejšetje perfileno, vera flaba, upanje zagliva, ljubesen mersla. Dobro ime ino poshtenje blishniga ni she popravljeno ino shivljenje je per konzuz, smert je pred vratmi, ozhi se vternejo, nos shpizhaft postane, bleđa mertvashka farba pokrije vef obras, ino on umerje nefrezhno, ker je pregrešhno shivel. Poglejte! kako silno strašhna je smert grešhnikov. Sato pravi David: „Smert grešhnikov je prav huda.“ Pfalm. 33, 22. „Kar bo zhlovek fejal, pravi f. Pavl Galat. 6, 7. to bo tudi poshel.“ Kdor plevel na njivo seje, ne po pshenize shel. Kdor tedej hudobno shivi, nefrezhno vmerje.

Grešhniki, nespokorjeni grešhniki! trefite se, jutrašhni dan val sna ravno tako strašhna smert sadeti; sakaj pravi f. Gregor: „ktiri je spokorjenimu odpushenje grehov obljudil, ni grešhniku obljudil jutrašh'niga dneva.“ Grešhnik! nikar se tedaj ne sanashaj na sadnjo uro, takrat je preposno popravljati, kar si vezh let pregrešhil. Vohernik, golufni zhlovek! ali bošh she le na sadnjo uro popravljaj tvoje krivize, povrazheval shkode, nasaj dajal, kar si vkradil, kar ni tvojiga, takrat ne bo zhasa. Neframni nezhistnik! ali bošh she le na sadnjo uro dal flovo tvoji nezhistnizi? bošh she le takrat popravljaj pohujshanje? o takrat bo preposno! Pohujshliva nezhistna pershona! ali se hozhešh she le na sadnjo uro sarozhiti s' na krishu raspetim Jesusam? she le takrat obljuditi svestobo temu, ktiriga kri

si v' shivljenju s' tvojim grehmi teptala? ali ho-
zhefh she le na sadnjo uro se odlozhiti od tvo-
jih sapeljivih prijatlov? o takrat bo preposno.
Malo, ljubi moji, jih je, oh sila! malo jih je,
de bi se na smertni postelji refnizhno spokorili.
„En sam je, pravi s. Augufhtin, defni rasboj-
nik na krishu, de nobeden ne sme obupati, pa
tudi en sam is med tavshent, de se nobeden fer-
beshno na sadnjo uro ne sanafha.“ Bog bo od-
govoril na sadnje nespokornjenim grefhnikom,
kakor pishe prerok Jeremia: „Oni bodo klizali
Jerem. 7, 13. gospod, gospod, ali jest jim bom
odgovoril, jest vas ne posnam, hudobneshi, prezh
se poberite.“ Oni bodo sdihvali na sadnjo uro:
gospod! refhi naf; ali on jim bo odgovoril, ké
fo vafhi maliki, katire ste molili, leti nej vfta-
nejo, nej vas refhijo. — Sbudite se tedej grefh-
niki, katiri fhlfhite tako ftrafhne refnize, ino
perpravite se k' frezhni smerti, dokler je she
zhas, kir vidite, de na sadnje ne bo vezh zha-
fa, gnade ino perloshnosti. S' faboj nez h ne
ponefete, kakor flabo ogrinjalo, ino pest otave,
ali pa oblanja pod glavo.

Savoljo tega, ljubi moji! kir ne vemo ure-
ne dneva, kdaj bo treba vmreti, perpravljamo
se sdej, dokler je zhas, dokler imamo gnado
ino perloshnost, de ne bo nefrezhna, ampak
frezhna nafha smert. Nikar ne odlafhajmo she
le ob zhasu bolesni se k' smerti perpravljati, kir
zhas bolesni ni perpraven savoljo telefni h fla-
bosti ino smot zhasnih fkerbi se k' smert prav
perpravljati; ino kir ne vemo, kako bomo vmerli,

ali na naglim, bres vse bolesni, ali po dolgi bolesni. Ne j bodo tedej vam vedno v' spominju Jesufove besede: Mat. 24, 42 — 44. „Zhujte, bodite perpravljani, kir ne veste ne ure, ne dne, kdaj gospod pride.“ Amen.

Druga poftna pridiga.

Jesuf je s' velikim glasam vpil, ino rekel: Ozhe v' tvoje roke isrozhim svojo dufho; ino tako govorezh je glavo nagnil ino se lozhil. Luk. 23.

Sadnja beseda, ki jo je Jesuf na krishu govoril, je bila: „Ozhe! v' tvoje roke isrozhim svojo dufho.“ O ljubesen! Jesuf na krishu vmerje; Jesuf, katiri je fhtir dni mertviga Lazara is groba poklizal; Jesuf, katiri je toliko bolnikov osdravil. Jesuf vmirajozh s' velikim glasam upije: „Ozhe! v' tvoje roke isrozhim svojo dufho.“ O vesela, tolashna ino frezhna taka smert! to je smert pervorojeniga med vsm pravizhnim; Jesuf je vmerl, de bi mi vezhno shiveli. Srezhni, ktiri so bili per Jesufovi smerti, in so njega vmirati vidili. Kristjani! shelite tudi vi podobo Josufove smerti viditi? Zhe shelite viditi pod-

bo Jesufove smerti, spremite me danf h' smertni postelji dobriga, pravizhniga kristjana; kakor vas je danf teden prestrahhila strahhna smert nesporjeniga greslnika, tako more vas danf potolashiti ino rasveseliti frezhna smert dobriga, pravizhniga kristjana.

Nizh bolj veseliga vam ne morem pridigovati, kakor od smerti pravizhniga, od katire pravi David: Pf. 115, 15. „Lepa je smert svetnikov pred gospodovim oblizhjam.“ Vmirajozhi kristjan vesel semljo sapusti, on sna rezhi s' svetim Pavlam: II. Tim. 4, 6, 7, 8. „Jest vmerjem, zhaf mojiga lozhenja se perblishuje. „Jest sim se dobro vojskoval, tek sim dokonzhal, vero sim obranil; sdej me zhaka krona pravize, ktiro mi bo dal gospod pravizhni sodnik tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, ktiri njegovi prihod ljubijo.“ Preden je Jesus shel v' svoje terplenje ino smert, je rekel na veliki zhetertik svojim uzhenzam: Joan. 14, 2, 3. „Ako bi vi mene ljubili, bi se mogli veseliti moje smerti, sakaj jest grem k' ozhetu, per ktirimu je tavshent ino tavshentkrat bolj, kakor v' vsih posvetnih dobrotah. Pa tudi vi savoljo sebe ne bodite shalofni; v' hifhi mojiga ozheta je dosti prebivalsh, jest grem pred vami ke, v' nebesih vam prostor perpravljat, pa bom supet prishel, mi se bomo spet vidili, de boste tudi vi tamkej, kir sim jest na vekomaj.“ O sato je sdihoval tolikokrat David: Pf. 41, 3. „O gospod! kdaj se bom she jest per tebi snajdil; kdo me bo reshil is jezhe mojiga trupla? je rekel s. Pavl.“ Rom. 7, 24. Glej-

te, ljubi moji! tako so sheleli smerti vsi pravizhni, kir je bil njih saklad (shaz), je bilo tudi ferze; kir so pa vedili, de tega nebeshkiga saklada dergazhi ne morejo sadobiti, kakor s' zhasno smertjo, sato so sheleli is tega sveta iti, de bi popred nebeshkiga veselja deleshni bili. — Pa sakaj je vender smert pravizhniga tako frezhna, tolashna ino vesela? — Na to vprashanje, bom vam v' danashni drugi postni pridigi govoril.

Vmirajozhi Jesus! daj gnado, de bo shla mojim poshlufhavzam, k' ferzu boshja beseda, de bodo po tvoji smerti, vezhno frezhno shiveli. Poterpite.

I.

Kakor smo danš teden shlishali, de ni nizm hujshiga, kakor je smert greshnika; kir ga smert vezhi del na naglim prehti, kakor evangelfkiga bogatinza; she hujsh je, kir per sdravju na smert ne misli; kir vidi, de svet more sapustiti, blago, prijatle, snanze, ktiri mu nizm vezh pomagati nemorejo; narhujshi pa sato, kir vidi, de ga po smerti drusiga ne zhaka, kakor vezhno pogubljenje. Ravno tako nizm bolj veseliga ni, kakor je smert pravizhnih.

Pa sakaj je vesela smert pravizhnih? —

1) Sato, kir pravizhni, ali nedolshni, ali pa spokorjeni umerjo.

V' nashih zhasih je sizer malo dush, de bi do smerti nedolshnost ohranile; vender pa teh, katiri jo ohranjo, oh kako lepa je njih smert! — One ne umerjejo, ampak saspé, kakor s. Alois,

f. Neshā. — Ali pā umerjo spokorjeni. Tudi leti vefeli, ino mirni umerjejo; sakaj njih serze je gospod Bog omezil, rekel je: spreobernite se, ino spreobernili so se. On jim je rekel: Isai. 1, 18. „Zhe so vafhi grehi tudi rudezhi kakor fhkerlat, bodo beli kakor sneg, zhe se k' meni spreobernite. — Nozhem smerti grefnika, ampak de se spokori ino shivi.“

2) Je smert pravizhniga sato vefela; kir vidi, de sdej je prezh nevarnost, Boga vezh rashaliti, ne svét, ne hudizh, ne mefo, nobena rezh, ga ne bo vezh v' greh sapelati mogla. —

3) Savoljo dobrih del, ktire je pravizhni v' shivlenju fkupej spravit. „Blagor jim, katiri v' gospodu umerjejo.“ Skriv. rasod. 14, 13. „Dobre dela bodo pravizhne spremile.“ —

4) Je sa pravizhne smert, sato veliko vefelje, kir takrat sapufte dolino sols, ino gredo v' nebefa. Pravizhni sme ferzhno rezhi s' vmirajozhim Jesufam: Joan. 12, 28. „Ozha! ura je perfhla, sturi zhastitljiviga tvojga fina.“ O vefelje pravizhniga! Kader umira; on gre k' ozhetu, v' domazhijo, na svoj dom. — O kolikokrat ga je shejala, po nebefhkim vefelju, ino sdej vidi, de je refhen, is fushnosti sveta, kir pride k' ozhetu, se fklene na vezhno s' Jesufam. „Vdrusheni sté, pravi f. Pavl. Hebr. 12, 22 — 24. v' mesto shiviga Boga; med tavshent ino tavshent angelov; v' drushino nebefhkih prebivavzov; k' Bogu, vsih sodniku; k' Jesufu, noviga testamenta fredniku: med dushe pravizhnih, katire so svoj konz dofegle.“

Le grefhnik fe boji svet sapustiti, fe trefe pred vezhnostjo, kir vé, de ga fhiba pravize boshje tam zhaka. — Ali pravizhni fe smerti ne vstrafhi, temuzh fe fhe bolj vefeli, kakor jetnik, kader mu bo osnanjeno, de bo spufhen is tamne jezhe. **O** vefelite fe vfi pravizhni! Kir ravno smert, bo sturila konz vřimu vafhimu terplenju, in pojdete is sveta, k' vafhimu ozhetu, po ktirimu fte vfelej sdihvali, smert bo vafh dobizhik; sato pravi f. Pavl. Philipp. 1, 21. „Od sdej sa naprej je Kristuf moje shivljenje, ino smert moj dobizhik.“ Od tiftiga zbafa, kar je Jefuf umerl, lohka vprafhamo s' f. Pavlam: I. Kor. 15, 55. „Smert! ki je tvoje selo? — smert! ki je tvoje premaganje?“ —

Kar duřha pravizhniĝa na sadnjo uro vefelja obzhuti, fe ne da dopovedati. **S.** Bernard pravi, de pravizhna duřha tako fama febe, na smertni pořtelji tolashi: „Hvala tebi, ljubeshjiv Jefuf! sdej imam tiřto vefelje, katiro fim vfelej sheljela; moje vefelje je popolnoma, tega ne bo nikolj vezh konza; malo popred fim fe bala, savoljo mojiga svelizhanja; ino sdej je vef strah sĝinil; malo popred nifem vedila, ali fim ljubeshni, ali foverashtva boshjiga vredna? sdej vem, de me Bog ljubi, ino me bo vezhno ljubil; malo popred fim sdihuvala, oh kdaj bom perfhla v' moj dom, ino sdej fim tavshentkrat frezhna, kir fe bom vezhno vefelila!“

Zhlovek je perpravljien, tudi fvojiga prijatla sapustiti, zhe upa od druge řtrani veliko frezho; — koljko veliko rajřhi sapuřti pravizhni

kristjan svojiga narvezhiga sovrashnika, svojiga pregajnavza, ta sapelivi svet. Svet je she vselej pravizhne sanizhval. — She nedolshni Abel, je bil sanizhvan, od hudobniga Kajna; she bratji so sovrashili egiptovskiga Joshefa. Pilat, ves prevseten fedi na sodnim stolu, nar pravizhnejshi Jesus, sdihuje od vsih posabljen, v' smerdljivi jezhi. Grefhniki so hvaljeni, pravizhni sanizhvani. Bogati mosh, sida ino stavi nove fkedne, revni Lazar pobira drobtine, ktire psam ostanajo. Pravizhni kristjan pesha, od revshine, kir mu fkopéz grisljeja kruha ne pervofshi, umerje, enak f. Franzhifhku Saverju, pod flamnato streho, umerje kakor Jesus na krishu. Svet, hudobni svet, ga ne vidi, ino ga nozhe viditi. Pa nizh sato, pravizhni kristjani! nebodite tega shalofni, sej veste, de revniga Lazara, so nesli angeli v' nebefa, nevsmiljen bogatinz, je bil pa sakopan, v' peklenfki bresen. Prevsetni terdovratni Farao, je poginil, v' kervavim morju, ino Israelzi so fhli v' obljubljeno deshelo, ravno tako bo pershel dan, kir bodo pokopani, sanizhlivzi v' pekel, ino pravizhni, katire svet sanizhuje, pojdejo v' nebefa. Grefhniki, ki se sdej veselé v' grehiv, bodo vezhno jokali, pravizhni, katiri sdej shalujete, svoje grehe objokujete, se bote vezhno veselili; ti, katiri sdej shive v' grehiv, bodo pahnjeni, v' unajne tamé; vi pa katiri delate sdej pokoro, bote vseti med boshje otroke. Vse to dela veselje pravizhnimu na smertni postelji. Sato misli pravizhni, na smertni postelji, sam per sebi s' f. Apestelj-

nam Pavlam: II. Tim. 4, 6, 6. „Jest sim se dobro vojskoval, moj ték sim dopolnil, vero sim ohranil, zato zhakam krone, katiro si ti meni pripravil, ljubi Jesus!“ Vidite, ljubi moji! is tih studenzov, izvira frezhna, vesela ino mirna smert pravizhniga. Pa she bolj frezhna je sato smert pravizhniga; kir on na smertni postelji isrozhi svojo dusho Bogu, kakor Jesus na krishu, kar bote fhlishali, v' drugmu delu mojiga govorjenja.

II.

Jesus je na krishu umirajozh, na glas savpil: „Ozhe! v' tvoje roke isrozhim svojo dusho.“ Ravno tako perporozhi tudi pravizhni kristjan, kader umira, Bogu svojo dusho, ino fladko saspi. — Ena sama rezh bi utegnila shalost pravizhnimu umirajozhimu delati, postavim: Hishni ozhe, lesni na smertni postelji ino umira, per njegovi postelji, klezhi njegova brumna, bogabojezha, objokana, v' folsah vtopljena shena, okolj postelje, sdihujejo, jokajo nedolshni dobri otrozhizhi. — Veliko let, so shiveli v' ljubeshni fkupej, ena dusha, ena misel, ino eno ferze. On je bil njih ljubeshniv ozhe, silo tefhko, se ref od njih lozhi, k' vidi, kako mozno ga bodo pogreshali per hishi, doma. Serze se mu joka, kader jemlje flovo od svoje ljubeshnive shene, ferze ga boli, kadar njo, ino svoje dobre otrozhizhe, sadni krat blagoslovi (shegna). Otrozi ino shena jokajo, ino on s' njim vred,

sato k' ima dobro ferze; sato ki so shiveli v' sveti ljubeshni fkupej. —

Vender pa, desiravno se obzhutlivimu zhlo-veku sdi teshka lozhitev, je vender njegova dusha popolnoma s' Bogam fklenjena. On profi, kakor Jesus na olfki gori: „Nej se sgodi tvoja volja.“ — Ref je, on ljubi sheno, otroke, pa vender Boga zhes vse. On vé, de zhlovek ne sme prevezh navesati svojiga ferza, na starfhe, ozheta, mater ino otroke. On vé, de pravi Jesus: „Kdor vezh ljubi ozheta ino mater, ali otroke, ali kako drugo rezh, vezh kakor njega, ta njega ni vreden.“ Tudi shena ino otrozi, kir vidijo, de Bog hozhe imeti k' sebi njih ozhetata, pervolijo, desiravno teshko. Shena ino otrozi so per smertni postelji, kakor flushabniki per altarju, kader k' mafhi streshajo, ino spremlujejo s' mafhnikam vred, ozhetovo dusho v' frezhno vezhnost. Nikar ne mislite, de prevezh govorim. („Jest sam sim she bil vprizho tazih dobrih, brunnih umirajozhkih starfhov ino otrozhizhev, katiri so popolnoma v' voljo boshjo vdani, ozhetovo dusho spremlovali v' frezhno vezhnost, ino sim Boga hvalil, de sim se snajdil per tako frezhni ino veseli smerti pravizhniga.“ —) Ref je, on sapufti svojo ljubo sheno, svoje otrozhizhe, tode namest njih, dobi nebeskiga ozhetata, Jesusa, Marijo, angele in svetnike! — Pojte s' menoj, k' postelji pravizhniga kristjana, umirajozhiga dobriga ozhetata. Premishlujte, kako fladko ino mirno umira. Mislite si, de saref vidite leshati na smertni postelji, v'

umiranju, takiga pravizhniga kristjana. Njegove ozhi so she bolj mertvafhke, kakor shive, vendar prijasno pogledajo mafhnika, kader pride, kir to je isvoljena ovzhiza, katira posna glaf svojiga pastirja, pa tudi on jo dobro posna. Ni jo treba filiti, h' prejemanju svetih Sakramentov, ni treba rezhi, de bolesen she ni nevarna, de mafhnik ga je perfhel le is prijasnosti objifkat. — Jest jih profim, de me bodo ispovedali, de me s' Bogam spravijo, potim nej stri Bog s' menoj, kar mu dopade. Mir tebi! ga posdravi mafhnik, ino mir se mu smeja na njegovim obrasu; — mu da kufhniti Jesufovo britko podobo, de loshej misli, koliko je tudi njegovi isvelizhar terpel, sa njega na svetim krisbu, de loshej terpi, kakor je terpel njegov odrefhenik? — Kdaj ste bli sadnizh per spovedi, ga prafha mafhnik? — ni she dolgo, ino tudi spoved od zeliga shivlenja, sim pred nekaterim leti sturil. Kaj ste od sadnje spovedi grefhili? — V' molitvah sim bil rastrefen, dremati se mi je hotlo, pa sim se premagoval, kar sim mogel; na otroke sim bil vzhasu najovolnen, drugiga nevem takiga. Ste poravnali vashe zhafne rezhi? — ste sturili testament? — Kaj hozhem testament delati, kar sim imel od vezh premoshenja, sim ga rasdelil per sdravju, med uboge, kar mi po smerti ostane, to nej imajo otrozi ino shena. Prav je! — povejte, — ali se kej smerti bojte? — sodbe? vezhnosti? — Kaj pak, tudi Jesuf je bil shalosten do smerti, tode

terdno upam, de kdor v' Boga upa, ne bo na vekomaj uframoten.

Kajné, ta spoved je vsa drugazh, kakor je bila nepoboljšhaniga grešnika, ktiriga smo danf teden premišlovali? — O de bi jo fhlišhali! vsi tiſti sarafheni obletniki, ktiri lasjo, sadnje dni pred velikanozhjo okol spovedniz, kakor de bi ob pamet fhli, ino ishejo le mehke spovednike: sato, kir se poboljšhati nozhijo, ampak de le odveso ino velikanozhni zegelz dobe. O de bi fhlišhali to spoved! vsi sarafheni grešniki, ktiri brumne sato sanizhujejo, kir vezhkrat k' spovedi ino k' f. Obhajilu gredo. Ljubi moji! faj vi se ne dajte pohujšhati, od takih merslih kristjanov, ktire hudobno nagnenje, sapeljivi svet, ino hudizh ujete dershi. Vi, ljubi moji! ozhiftite le vezhkrat, s' dobro spovedjo, vasho vest od grehov; kir veste, kako nevarno je, spravo s' Bogam odlafhati, — le vezhkrat k' spovedi pojte; de se bote loshej greha varvali ino dusho v' gnadi boshji bolj poterdili, — vezhkrat pravim jest, pojte k' spovedi; sato de smiram bolj zhisto ino obzhutljivo vest sadobite.

Štopimo she enkrat nasaj, k' smertni postelji pravizhniga ozheta. Al shelite, tudi Sakrament f. rešhniga telefa prejeti? vpraſha mafhnik. O shivi nebeshki kruh! kako mozhno te shelim savshiti! — „Kakor shejen jelen, hrepeni h' studenzhni vodi, tako sheli moja dusha, tebe savshiti!“ — O Jesus spremi me v' frezhno vezhnost! — She na tem svetu, dokler ſi shivel, ſi rad bolnike obifkoval, obifhi tudi moja dusha,

o Jesuf! — o jagnje boshje! ktiro grehe sveta odjemlešh, ufmili se me! — Maslnik mu pokashe, sadnjo popotnizo, rekozh: „Vsemi brat popotnizo Jesufa Kristufa, on nej te pred sovrashnikam varuje, ino v' vezhno shivljenje pe-lje!“ — od famiga spofhtovanja, do svetiga Sakramenta in shelja, ga savshiti se ves trefe; — on fklene fkupej svoje mertvashke roke, ino savshije, v' sadnizh, fladkost angelskiga kruha. Poslednizh, mu da maslnik fhe Sakrament f. poslednjiga olja; mu pomashe s' svetim oljam ozhi, ufhesa, ufta ino roke; — bolnik pade v' smertne teshave ino zazhne umirati; — mertvashka farba ga preide; ozhi postanejo glashovne; ufta se saprejo, ino maslnik govori: „Lozhi se brumna, kerfhanska dusha, v' imenu Boga Ozheta, Šinu, ino f. Daha!“ — „Jesuf! tebi shivim!“ — „Jesuf! tebi umerjem! — „Jesuf! tvoj sim shiv ino mertov!“ — „Ozhe! v' tvoje roke isrozhim mojo dusho!“ — Glejte, ljubi moji! kako ref je, kar pravi David: „De draga je smert pravizhniga, pred gospodovim oblizham;“ — njegovo dusho, nešejo angeli v' nebesa, kakor so nefli, brumniga Lazara. On pride k' Jesufu, k' Mariji, h' angelam in svetnikam. —

Kdo ismed naf, ne sheli tako umreti? — Zhe pa shelimo, se moramo sdej, sa dobro smert perpravljati, kakor sim vas danš teden uzhil. Pridige, kerfhanske nauke, ne le poslušhati, ampak jih tudi v' ferzu ohraniti; sveto masho vezhkrat fhlišhati, se positi, moliti, f. sakramente vredno prejemat, poishite si modriga,

pametniga spovednika, odprite mu popolnoma svojo vest, rasodenite mu na tanjko stan vaše duše; o kako vesel, lahka ino potolasheni bote vi enkrat umerli! Varite ozhi, jesika, ufhes, rok ino nog, krotite hudobno nagnenje, de vas ne bo takrat strah, k' vam bo delil mafnik sakramente umirajozhij. Šosebno fe pa vojfkujte, sdej per shivljenju narbolj s' tistim hudobnim navadnim greham, ktirimu ste narbolj podversheni. Zhe te jesa, togota tako možhno drashi, de kolnefh, sdajash, zhe fe sdej ne bofh premagoval, kako jo bofh pa na sadnjo uro premagal? — Zhe sdej v' shivljenju, svojih nezhistih fkushnjav ne premagujesh, kako jih bofh pa na smertni postelji premagal? — Zhe fe nezhesfh sdej k' dobri spovedi perpravljati, kako fe bofh pa v' sadnji bolesni pripravil? — Zhe sdej svoje ferze na svet navesujesh, kako teshko ga bofh, na sadnjo uro odtergal? — Kdor hozhe frezhno umreti, kakor smo danf fhlihali, nej fe sdej k' smerti perpravlja.

Ljubi Jesus! pomagaj nam tako brumno shiveti, de bomo samogli tudi enkrat frezhno umreti. Dej gnado vsim nedolshnim, de ohranijo svojo nedolshnost noter do smerti. Pomagaj vsim refnizhnim spokornikam, delati do smerti stanovitno pokoro. Sbudi vse terdovratne grefhnike, is spanja njih grehov, ino pelji jih s' tvojo gnado, na pot pokore, de bomo tako vsi takrat, kader bo nam mertvashki pot po obrasu stal, kader bodo ozhi glashovne postale, kader bomo leshali, kakor ti ljubi Jesus na kri-

shu, tudi mi na nafhi smertni postelji, tako sdihtvali k' nebeskemu ozhetu, kakor si ti: Luk. 25, 46. „Ozhe! v' tvoje roke isrozhim svojo dusko.“ Amen.

Tretja postna pridiga.

Kaj se vam sdi? — Oni so pa savpili: smerti je vreden. Matth. 26.

She kar svet stoji, ni bilo tako lashnive toshbe ino krivizhne sodbe, kakor skna je bila tista, ki jo je Pilat velki petik zhes Jesufa sklenil. Na veliki zhetertik, svezher je bil Jesuf ujet, zelo tisto nozh, je bil v' jezhi sapert, v' petik sju-trej, je bil perpeljan pred Pilata sodnika, toshen, k' smerti obfojen; opoldan bizhan (gajshelan,) popoldan ob treh na krishu raspert, na kvishko povsdignjen, ino na krishu umorjen. — Tako se godi, kader hudobni, nedolshniga toshjo ino sodjo. Mi imamo postavo, so vpili obdivjani Judje, ino po nafhi postavi more umreti. Sakaj pa? jih vprasha Pilat, kaj je pa hudiga sturil? — Poshlufhajte pervi urshoh, oni pravjo: on je smerti vreden. Pilat obgovori: smerti je vre-

den? jest ne najdem nizh smerti vredniga nad njim. Poshlufhajte drugi urshoh, Judje pravijo Pilatu: zhe ga ti ispuftish, nisi cesarjov perjatelj, Pilat, k' se je bal zesarjove samere, obmolci, si roke vmije, sposna, de je Jesus nedolshen, ga da bizhati (gajshlati), ino kir ljudstvo tako imeti hozhe, na krish perbiti. — Bolj lashnive toshbe, ino bolj krivizhne sodbe, she ni blo nikolj, kar svet stoji, fklenjena, kakor je bla ta, fklenjena od Pilata nad Jesusam.

Ali nafhe dushe, ljubi moji, ne zkaka lashniva toshba, ampak refnizhna, ne krivizhna sodba, ampak pravizhna, katiro bo Jesus, kader se bo dusha od telefa lozhila, nad vsakim posebej, ino na dan sploh sodbe, zhes naf vse fklenil. Dva pretezhena postna tvorka, smo premishlovali strashno smert, nespokorjeniga greshnika; ino veselo smert pravizhniga. Danf bomo premishlovati, zhloveshko dusho v' vezhnosti, pred boshjim sodnikom Jesusam Kristusam. Zhlovek, pravi modri v' s. pismu, Eccl. 12, 5. pojde v' hisho vezhnosti.“ „Na tem sveti, pravi s. Pavl. Hebr. 13, 14, nimamo stanovitniga domovanja, ampak le prihodno v' vezhnosti ishemo.“ Mi vsi, se tedej v' flako uro, vezhnosti perblishujemo. Glejte! to je sapopadik danashne pridige. V' pervim delu, bomo premishlovali zhloveshko dusho, v' vezhnosti, per posebni sodbi boshji Jesufa Kristufa. V' drugim delu pa, kako bo greschnik, pred sploh boshjo sodbo sojen ino preprizhan. Pravizhni Bog! katiri nozhesh smerti greshnika, ampak, de se spokori ino

vezhno shivi, dej gnado, de bomo posebno ino sploh sodbo boshjo, prav premislili, katira naf zhaka, de se bomo sa-njo sdej, prav perpravljali, dokler je she zhaf, gnada ino perloshnost sa naf. **Poterpите.**

I.

Dufha po smerti, pred sodnim stolam Jesufa Kristufa.

Ti imash prijatle, je pital Plinius zesarju Trajanu, sato, k' si sam prijatek. —

Potolasheni bodite vi brumni, pravizhni kristjani, katiri imate sa prijatle Mario, Angele, svetnike, sato, kir ste vi sami prijatli Jesufa Kristufa, proti vam bo Jesus usmiljen ino ljubesniv sodnik, sato, kir sdej svesto flushite, Jesusu Kristufu, vi mu sdej veselje delate, ino on ga bo tudi vam, per posebni sodbi sturil. Babilonfki kralj Balthasar tega ni sturil Bogu, sato ga je sadela strafhna sodba boshja. Daniel 5. „Baltasar, je poropal svete posode, is jerusalemfkiga tempeljna, ino se je is hudobije posvezhenih posod, per svoji misi poslushil, tudi se je v' prizho vsih drugih, norza delal, is svetih rezhi. Eni dan, kader fedi per misi, se perkashe zhloveshka roka, ino pishe na steno te besede: dokonzhano, (Mane) pretehtano. (Thekel) rasdeljeno, (Fares). Baltasar se na te besede ves prestrafhi, tako, de se mu roke ino noge trefejo, sato, kir je bil ves hudoben ino pregreshen. On poklizhe preroka Danjela, ino mu obljudi kraljevo zhast, slato ketno na vrat,

ino bo koj tretji, v' zelim njegovim kraljestvu, zhe mu rasloshi te besede, katirih kralj ni ume-ti samogel. Daniel, svet boshji mosh, odgovori, neprestrafsheno kralju: tvoje darove sam imej, ali jih snash enimu drugimu dati: sapifane be-fede ti pa vender hozhem isloshiti. — Mane se pravi, de tvojiga kraljestva ino tvojih let je konz. Thekel se pravi: ti si na vago djan, ino pre-tehtan, pa si prelohak. Fares se pravi: tvoje kraljestvo je rasdeljeno, Medzhanam ino Perfa-nam dano. Ino glejte, Baltasar je sgubil she tisto nozh, svoje kraljestvo ino svoje shivlenje.“ Tako je Bog sodbo s' njim spolnil. Ravno tako naf uzhi nafha s. katolshka zerkev; de bo tudi Jesus sodil, dusho ufaziga zhloveka prezej po smerti. Šveto pismo perpoveduje, de sta bila Lazar ino bogati mosh, prezej po smerti obfo-jena. „Lazarjovo dusho so nefli, prezej po smerti, angeli v' nebefa ino bogatinzova dusha, je bila prezej po smerti v' pekel pokopana. Luk. 16, 22. Sato pravi s. Apostelj Pavl: „Zhloveku je odlozheno enkrat umreti, potlej pa sojenimu biti.“ Hebr. 9, 27. Jesus je djal spokornimu te-levaju: „Gotovo ti povem, she danf bosh v' raju per meni.“ —

Šrezhni mi takrat, kader bomo stopili per-vizh v' hisho vezhnozi, zhe bodo nam pershli na prot angeli, bo tud nam Jesus milostliv. Ali gorje tistimu! katerimu prejd hudizhi, kakor angelj naprot pridejo. Oba tedej, pravizhni ino greslhnik, oba bota stala pred sodbo boshje. Pred njima bo she visela pravizhna vaga, ktira bo

oba pretehtala, pravizhniga ino krivizhniga. Pravizhniga sa nebefa, gresnik sa pekel. — Ljubi moji! ko bi sdejlé, vsakatiriga is naf, vagona ta pravizhna sodna vagona, ali bi ga vsdignila v' nebefa, ali bi ga vergla v' pekel? — Ino tista ura, pred sodbo boshjo, ni vezh delezh od vsaziga is naf, v' katiri bomo prevagani. Kristjani! morebiti pojdem danf teden jest, ino juter shtirnajst dni, is vas kdo, na to pravizhno vago boshje sodbe. Te pravizhne sodne vage boshje se more bati ne le gresnik, ampak tudi pravizhni. II. 5, 10. „Vsi se moremo pokazati pred sodnim stolam Kristusovim, de vsaki prejme koljker je v' svojem shivlenju dobriga, ali hudiga storil.“ — Vender pa, pravizhni sna upati, de mu bo Bog per sodbi gnadliv ino milostliv, pa vender bres strahu ne sme biti, sato kir nevé, zhe nima morebit kaziga fkrivniga greha, zhe ni morebiti is svoje sanikernosti: kaziga greha per spovedi posabil. Dost smertnih grehov je, katiri se fkrijejo v' majhne grehe, postavim: napuh, ali pa mlazhnost v' flushbi boshji, se rada fkrijeta, sato k' imata v' sebi veliko drugih mejhnih grehov, fusebno pomanjkanje gorezhnosti ino veselja do flushbe boshje. Sato opominjam vas danf: ojstro sami sebe toshite ino sodite per spovedi preden greste, pred sodnika Jesufa Kristufa. Pojte v' dno svojiga serza, profite svojiga spovednika, de bo sturil s' vas ho vestjo tenjko rajtengo, sakaj, s. Janes prav: Skriv. rasod. 21, 27. „Nizh nezhistiga nepojde v' nebesko kraljestvo.“

Bo rekel eden ali drugi, sej je Bog usmilen, dobro posna zhloveško slabost, tedej nemore zhloveka tako ojtiro ino terdo soditi. Ja dober ino neiskonzhno usmilen je Bog, pa je tud pravizhen, on bo plazhal vfakiga po svojim saflushenju. Ga ni greha, de bi ga nam nesamogel odpuštiti, pa sato ne sme zhlovek predersno (ferbeshno) greseliti. On tezhe sa sgubljeno ovzhizo, dokler je ne najde, ino se veseli nad njo, k' jo najde. On kakor dober ozhe, sgubljene, pobolshane sinove, v' svojo gnado sprejemle; on nozhe smerti greselnika, ampak de se spokori in shivi. — Ali na boshjo milost greseliti, je greh soper s. Duha. Torej naf opominja Jesuf v' s. Evangelji, Joan. 9, 4. „Delejmo, dokler je dan, (to je, dokler imamo zhaf) pride nozh, to (je smert) v' katiri se ne bo dalo vezh delati.“ S. Pavl pravi: Galat. 6, 10. „Dokler imamo zhaf, delejmo dobro.“ —

Bosh rekel, nepobolshan greselnik, per sodbi bo Maria sa-me profila, sej je ona perbejshalfhe greselnikov. Bo profila, pa sa nepobolshane greselnike ne, ampak le sa tiste, ki greh sapuste ino gredo is tega sveta v' resnizhni pokori; ali greselnikov, katirih ferza terdovratne ostanejo, ona ne posna, sa-nje ona ne bo profila, pa tudi ne angeli, ino nobeden svetnik boshji, kako bodo, Maria, angeli ino svetniki, sa nepobolshaniga greselnika profili? kir greselniki Jesufa sovrashjo, ino v' novizh krishajo po besedah s. Pavla, Maria, angeli ino svetniki, so popolnoma, s' njim v' ljubesni sklenjeni,

njih volja je njegova volja: tedej, katiriga Jesus pogubi, tega tud Maria, angeli ino svetniki pogube.

Zhe pa ne proshnja svetnikov, ne angelov, ne proshnja Marije, per sodbi boshji grešniku ne bo pomagala, oh moj Bog! kaj pa vender bo sa-nj? — Misli grešnik, Bog se me bo she usmilil. Ne bo se nsmilil takrat nizh vezh, sato, kir bo preposno. Tud svet krish, f. rane, f. reshna kri Jesusa Kristusa, ne bo takrat nepobolshanimu grešniku, nizh vezh pomagala, zhe pride on bres pokore v' vezhnost, sakaj takrat ne bo sa-nj, vezh gnade, nizh vezh vsmilenja, temuzh sama praviza ino ojštroft. —

Vzhimo se is tega, ljubi moji! kako drag ino imeniten je sa naš zhaf, dokler ga Bog nam da na tem sveti. — Ino vender, moj Bog! kako ga flabo ljudje obrazhajo! Vezhdel sapravljajo ljudje zhaf, v' grehah ino v' lenobi. Sjutrej sgube, s' lenim s'panjam, ino s' nezhimernim lihspanjam pred shpeglam; o poldne sgube zhaf v' nesmirni jedi ino pijazhi, v' grešnih pogovorih; svezher sapravljajo zhaf, f' pijanzhvanjam; po simi per igrach, ino v' grešnim veselju; po leti, s' vasvanjam, ino s' ponozhno vlazhugo; pred puftam sgube zhaf, s' pijanostjo, s' plefam, ino s' nezhistostjo; v' fhtirdefet danfkim puftu, jedo meso bres strahu, bres vesti, nej bo opoldne ali svezher, v' petik ali v' saboto; v' nedelah ino prasnkih, sapravljajo zhaf v' pohujshanju blishniga, ino v' rasshalenju boshjim. Otrozhje leta s'gublajo ljudje v' otrozharijah;

fredne leta v' nezhistosti, v' golfijah ino krivizah; ino sadnjo starost, v' lenobi ino toshlivoſti. Pogledjte! tako neſpodobno ljudje zhaſ ſapravljajo, nameſt de bi ga ſkerbno, v' isvelizhanje ſvoje duſhe obrazhali ga v' grehih ſgublajo. O zhlovek! boſh jokal enkrat pred ſodbo boſhjo, k' boſh vidil, de zhaſa vezh ni, popravljati kar ſi pregreſhil, takrat boſh sdihval: o ſakaj niſem bolj ſkerbel ſa duſho, ſa ſreznno vezhnoſt, ſa vezhno isvelizhanje! oh ko bi mogel, zhaſ naſaj perklizati, is vezhnoſti! ali kaj pomaga, ſnajdem ſe ſhe v' vezhnoſti, v' katiri ſe ne da nizh vezh dobriga ſturiti, nizh vezh popravi, kar ſim v' ſhivljenju ſamudil. Œodnik me ſhe zhaka, od zeliga ſvojiga ſhivljenja, bo treba odgovor dati od ſturjenih grehov, pa tudi od vſiga, kar ſim ſamudil; s' greham obloſhen, brez pokore, bres dobrih del, brez kerſhanſkih zhednoſt, ſtopiti pred ſodnika boſhjiga, kako ſtraſhno je to. — Gleite! tako ſe odpro ozhi greſhniku na ſadnje, kader ſtopi pred ſodbo boſhjo, pa kaj pomaga? ki je ſhe prepoſno, vſe je ſamujeno.

Sato sdej, dokler imamo zhaſ, gnado ino perloſhnoſt, ſkerbimo ſa ſvelizhanje ſvoje duſhe, sdej ſkerbimo, dokler ſhe Bog hozhe pobolſhanim, ſpokorjenim greſhnikam odpuſtiti, dokler naſ ſhe k' pokori vabi ino klizhe dokler ſhe Jeſuf ni naſh ſodnik, ampak naſh ozhe, naſh brat, naſh ſvelizhar, katiri mozhno ſhe li, de bi vſi ljudje vezhno isvelizhani bili. — Kako bo pa greſhnik, pred ſodnim ſtolam, Je-

sufa Kristufa, na sodni dan, toshen ino preprizhan, bom povedal v' drugim delu.

II.

Do sdej fmo premifhlovali dufho v' vezhnosti, pred fofebno sodbo boshjo, premiflimo jo sdej pred fploh sodbo boshjo; pofhlufhajmo, kako bo grefhnik toshen, od fvojih laftnih foverafhnikov, pa tudi prijatlov, de je vezhniga pogubljenja saref vreden.

Pervi toshnik, katiri bo grefhnika toshil, bo foverafhnik nafhlih dufh, peklenfki fatan. „Satan, pravi f. Augufhtin, bo fpomnil grefhnika na kerfтно obljufo.“ Per kerftnim kamnu, je naf mafhnik prafhal: „ali fe odpovefh hudizhu? vfm njegovim djanju? ino napuhu, to je, ali nozhesh hudizhu pokorn biti, ino njegovih fkufhnjav pofhlufhat, ino fi odgovoril fkus fvoje botre, jest fe odpovem; tudi njegovim djanju, to je, vfm hudim miflim, sheljam, befedam ino deljam, s' befedo, jest fe odpovem vfm greham, vfi pofvetni zhafi, prasni hvali ljudi, nezhimernim oblazhiam, jest fe odpovem vsmu, kar hudobni ljudje ljubjo ino ifhejo. Ako bosh vidil, de to nisi fturil, de nisi ispolnil kerfтно obljufo, bosh sam preprizhan, de si po vfi pravizi, vezhniga pogubljenja vreden. —

Drugizh, grefhnik bo toshen, na dan sodbe, od fvojiga angela varha. Angel varh bo fkasal, koliko dobrih mifel je zhloveku, she v' prvi mladofli vdal, de ima varvati zhiftoft ino

nedolshnost; koliko dobrih misel mu je dajal v' odrašenih letih, de ima premagati hudobno nagnenje; on bo pokasal, de tista bolesen, je bila opominvanje, njegoviga angela, pa se vender, ni hotel poboljšati; de te bukve, una pridga; ta, uni spovednik, na katiriga je narajmal, je bilo sgol opominvanje, njegoviga angela varha, debi ga bil k' Bogu napeljal ino isvelizlal, pa grešnik vsiga tega ni porajtal; angel varh, bo grešnika možno toshil pred sodbo boshjo, de ni hotel grešne navade sapustiti, nevarne prijasnosti rastergati, de ni hotel svoj preklinvavski, klafarski jesik nasaj dershati. Gospod! porezhe angel varh, sturej tedej sde s' to pregrešno duho, kakor je saflushila.

Tretizh, bodo toshili grešnika pred sodbo boshjo pravizhni. Šveto pismo pravi: Buk. Modrost. 5, 1 — 14. „Pravizhni bodo grešnikam nasprot stali ino jih bodo ojštro toshili, de so jih stikali ino njih dela odvseli. Kader bodo to hudobni vidili, bodo od strahu vsi prepadeni, se bodo zhudili, kakor so oni tako naglo, ino zhes vse vpanje svelizhanje dosegli. To so tisti, bodo rekli fami per sebi, katirim smo se nekdej posmehovali, mi neumni smo imeli njih shivljenje sa nespametno, ino njih konz sa nezhaft. Poglejte! sdej so peršhteti boshjim otrokam, ino so med svetnike odlozheni. Mi smo tedej pot resnize isgrešhili. Mi smo se na potu krivize ino pogublenja trudili, po teskih potih smo hodili, na gospodovo pot pa nismo porajtali. Kaj je nam pomagala prevsetnost? kaj je

nam perneflo bahanje, s' blagam? vse je pre-
fhlo kakor fenza, ino kakor ladje, katira po va-
lovih, ké splava. Ravno tako fmo tudi mi jen-
jali biti, kmalo potim, k' fmo bili rojeni, mi
nimamo nobenih zhednost, ampak v' svojih hu-
dobijah fmo konz vseli.“ —

Zhetertizh, bodo toshili grefhnika, pred
fodbo boshjo fvetniki ino fvetnize boshje, de
grefhnik je vezhniga bogubljenja vreden. Goto-
vo! bo odgovorila zela nebefhka drushba: Vred-
ni fo smerti, nepobolshani grefhniki, odgovore
fveti aposteljni, sato, k' fo spokorjene dushe
fpet v' greh sapeljali ino pogubili; smert fo vre-
dni, odgovore fv. Marterniki, kir niso shiveli
po veri, sa katiro fmo mi kri prelili; smert
fo vredni, odgovore pridgarji ino spovedniki,
kir fmo sa-nje fkerbeli, jih uzhili, jih opomi-
novali, profili, svarili, pa je bilo vse saftojn,
nej bo tedej grefhnik pogubljen, kir sam hozhe
pogubljen biti. Poglej! grefhnik! tako bosh
preprizhan na dan fodbe, de si vezhniga po-
gubljenja vreden.

Bo rekel eden ali drugi, kdo me bo ven-
der mogel preprizhati, mojih fkritih grehov,
pregrefhnih misel ino shelja? poslufhaj, sve-
tiga Krisoftoma, kir pravi: „Na fodni dan bo
semlja ino nebo, solnze ino luna, dan ino nozh,
zhes grefhnika prizhala.“ Sonze, katiro je tvo-
jim pregrefhnim stopinjam fvetilo; luna katira
je gledala tvoje pregrefhne dela, ponozhne ta-
mote. S. Jakob pravi: Jak. 5, 3. „Tvoji ples-
nivi denarji, na katire imash dushe navesano,

bodo tebi naprizho.“ — Tisti krej tvoje nive, kateriga si od fofeda, s' golfijo pervoral, tisto shito, katiro rajshi pustiš, v' fhrambah konz jemati, dokler draga letna nepride, de bi ga prav drago prodal; preleshano, od molov sneedono blago, katiro sa dobro prodajash, vse to bo prizhalo zhes te, na sodni dan. Kaj s'he vezh? — Poflufhaj, kaj pravi, prerok Habakuk 2, 11. „Prizhali bodo kamni is sida ino les, s' katirim je sidanje vesano.“ O ftrafhna misel! prizhalo bo kamnje, tiste preklete hishe, kir je doma vsih sedem naglavnih, devet ptujih, ino fhtir v' nebo vpijozhih grehov; prizhal bo prag, tistiga hleva, tistiga poda, hrama, kuhnje, kir se je nezhisti greh dopernesil; priprizhale podo strehe od pohishtva; veje od germoja; odeja od postelj; fenze od fkrivnih potov. O gresnik! misli, kaj bosh odgovoril sodniku Jesufu Kristufu, k' bosh preprizhan? —

Ino gresnik! zhe pa sid ino kamnje bo de govorilo na sodni dan, misli de tudi vest ne bo molzhala. „Tvoji grehi, pravi s. Augushtin, bodo na sodni dan vpili, ti gresnik, ti sam si nas sturil.“ Mi smo tvoje delo, bodo vpile pohujshlive oblazhila, katire si ti nosila, nezhista perfhona, Gresnik! kaj bosh na vse to odgovoril. —

Gresnik! kaj bo s'he le takrat, k' te bodo sazheli toshiti neverniki? kaj bo? kader bodo vstali Ninivitarji, kakor pravi Jesuf: Math. 12, 41. „Katiri bodo sodili ino pogubvali kristjanske rodove.“ Ja porezhejo neverniki: pravizh-

na je, o Gospod, tvoja sodba, ko bi bili mi fhlihali tolkajn pridig, tolkajn kerfhanfskih naukov, ko bi bili mi prejeli tolkajn fvetih sakramentov, ko bi bili mi imeli toliko gnad, toliko perpomozh sa vezhno svelizhanje, kakor fo jih imeli katolfski kristjani, oh! mi bi ne bili bogubljeni, kakor fo oni s' nami vred. O savoljo tega, gorje tebi, Iblansko mesto! gorje tebi Krajnfska Deshela! ko bi se bilo to godilo na turfhkim, po nejoverfskih mestih, kar se je per vas godilo, per vas pridigovalo, ino uzhilo, bi bili she sdavnej turki ino neverniki delali ojstro, refnizhno pokoro, ino med vami, Bogu se usmili, je she tolkajn ino tolkajn terdovratnih, nepobolfskih kristjanov.

O moj Bog! kaj bo vender enkrat na sodni dan, kaj bomo odgovorili na vse te toshbe, na vse to preprizhanje? — Toshniki bodo hudizhi, bodo fvetniki, bodo angeli varhi. Kaj bomo odgovorili, k' naf bo preprizhala lastna vest nafhik fkrivnih grehov? Oh kaj drusiga hozhmo sturiti, kakor sdihvati, jokati, profiti ino moliti, per tronu milofti, per nogah fvetiga krisha, na katerim vifi Jesus, nafh prihodni sodnik, ifkati gnado in usmilenje. Sato te prosim, moj zhlovek, sodi sdej fam sebe, de ne bosh enkrat od Boga nefrezhno fojen. Nikar ne odlafhaj pokore na sadnjo uro, nikar nizeh vezh pokore ne odlafhaj, de se nevtrudi nad taboj boshja miloft. Nikar ne samudi lepe perloshnosti, kir sdej v' fhtirdefetdanskim postu, te Bog k' pokori vabi. Sdej ti hozhe Bog vse grehe od-

puštiti. Morebiti bo peršhel fkorej zhaš, k' bošh shelel sturiti pokoro, pa jo ne bošh mogel, kir jo sdej nozhefh, k' bi jo lohka sturil. Šveta katolſhka zerkev sapove sdej sturiti dobro velikanozhno ſpoved, ino ſe ſpraviti popolnoma s, rasshaljenim Bogam; sturi tedej sdej dobro, ponishno, zhifto, popolnoma, velikanozhno ſpoved. Šprašhuj ſe zhifto, ino ozhiſti ſvojo veſt. Sgrivej, obshaluj kar ſi greſhil, de ſi Boga, ſvojiga odreſhenika, iſvelizharja, ſvojiga ljubeshniviga ozheta tolikokrat rasshalil. Obljubi mu per nogah ſvetiga krisha s' objokanmi ozhmi, de ſe hozhefh ſareſ pobolſhati, greſhno navado ſapuſtiti, ino perloſhnoſti ſe ogibati, ino kar obljubish, derſhi ſveſto, bodi perpravljjen rajſhi umreti, kakor ſe ſupet poverniti ino ſgubiti perjasnoſt Jeſufa Kriſtufa. Pokaſhi tvoje ſkrite rane Maſhniku, de ſazeli tvoje od grehov raneno duſhu. Trudi ſe potim, k' ti bo ſveta odveſa, vezhne ſhtraſinge odvſela, de s' moli-tujo, poſtam, almoſhno, ſkusi poterpeſhlivoſt, ſkusi krotenje tvojih pozhutkov ino greſhniga nagnenja, ſadoſti ſturish pravizi boſhji, ino tako ſbrifhefh tud zhaſne ſhtraſinge. Poglej! to je vſe, kar Bog od tebe terja, kar imash sturiti sdej v' ſhtirdeſetdanſkim poſtu, de opraviſh ne le poverhi, ampak prav dobro velikanozhno ſpoved, zhe to ſturish, ſe ni treba bati, ne poſebne, ne ſploh ſodbe boſhje, ſakaj ona bo gnadljiva, bo vſmilena, ona te ne bo pogubila, ampak te bo vezhno ſvelizhala.

O ljubesnivi Jesus! kaj ti hozhmo pover-
niti, sa tvojo ljubesen do naf! savolj naf si ti
hotel krivizhno toshen, ino k' smerti krisha ob-
sojen biti, sato, de bi tvoje toshenje nafhe o-
dreshenje bilo. **Ti** si hotel od hudobniga fod-
nika pogubljen biti, sato, de bi nam na fodni
dan, od tvojiga ozheta vezhno shivljenje podar-
vano bilo. **O** Jesus! bodi tedej nam vselej mi-
lostliv, sosebnno pa na strafhni fodni dan. Spom-
ni se, ljubi Jesus! de si pershel is nebes, na
svet iskat naf sgubljene ovze, glej! tukej naf
imash, sej vsi gremo sa taboj. Spomni se, de
savolj naf si se trudil tri ino trideset let ino jo-
kal, sej nam gre k' ferzu tvoja ljubesen; spom-
ni se, de sa naf imash odperte rane! **O** Jesus!
fkri naf v' rane tvojiga presvetiga ino presladkiga
ferza! Spomni se, de savolj naf, visish na kri-
shu raspet, oh! nikar ne pusti naf pogublje-
ne biti? Pomagaj nam takrat, k' bo naf vse
toshilo. David je le enkrat sdihnil. **II. Kralj.**
bukv. 12, 13. „De je grehnil“ ino ti si mu od-
pustil, sej tudi mi sdihujemo, oh odpusti tudi
nam! „Peter se je milo jokal, Math. 26, 75,
k' si ga pogledal!“ sej tudi mi jokamo, oh po-
glej tudi nafhe solse! Skleni takrat nad na-
mi gnadjivo, milostljivo sodbo, de ne bomo po-
gubljeni, ampak fkusi tvoje svete rane, fkusi
tvojo sveto reshno kri, fkus tvoje smert ino
terplenje, de bomo fkusi tebe o Jesus, vezhno
svelizhani!! Amen.

Zheterta

poftna pridiga.

Ljudje bodo od strahu sahneli, kir nebeshke mozhi se bodo gibale. Luk. 21.

Nekteri ljudje, fosebno v' nafhkih zhafih, ne morejo ino nozhjo nekterih evangelfhkih refniz flifhati, ino ne radi vidjo, ali pa fhe goder-njajo, zhe fhlfhjo is prishnize od njih pridigo-vati; pravjo: ta, uni pridigar le prevezh ftra-fhi, tako, de poftanejo ljudje vse nemirni, ne-pokojni, pridejo v' notrajne teshave, in vse forte zvible, ino sgube na sadnje vse veselje.

To je ref, de bres potrebe ni treba obe-niga ftrafhiti. Pa vender, poftavim: pred ma-noj gre flepiz, kateri nizh ne vidi, jefh grem sa njim, ino ga vidim, de gre naravnoft proti globoki vodi, tako, de zhe va-njo, pade, ne bo nikolj vezh ven prifhel; jefh ga gledam ino vi-dim, de zhe se fhe enkrat preftopi, bo va-njo padel. Ino ravno takrat ga sgrabim ino ga na-saj potegnem. Kaj se bo sato jesil ino porezhe: sakaj fi me v' taki ftrah perpravil? mi fhe le more hvaleshen biti, sato, k' fim mu is nevar-nofti shivljenje otel.

Sdej premiflite, koliko tazih flepkih kristja-nov, shivi na fvetu, ké v' en dan v' grehkih, kakor, de bi ne bilo ne Boga, ne nebes, ino

gredo naravnost v' pekel, zhe se nasaj ne obernejo. Pridigar, Jesufov evangelist jim vpije na vrfesa: sapusti greh, ali bosh vezhno pogubljen: flovo dej pregreham, ali pa ne bosh nikolj Boga gledal. — On odpre pred njim peklenfke vrata; to jih prestrafhi, oni sapuste greh ino nastopijo pot vezhniga svelizhanja. Ali ni tedej prav, de jim je pridigar strah napravil? — Ino ljubi moji! kaj ni Jesuf tudi sam pridigoval od nespokorjeniga, terdovratniga gresfnika, postavim od bogatiga mosha? Luk. 16, 26. Ali ni sam govoril svojim aposteljniam od strahu sodniga dneva? Luk. 21, 25 — 33. „Ljudje, pravi on, bodo sahnili, kir nebesfke mozhi se bodo gibale, od strahu ino zhakanja tega, kar ima zhes vel svet priti.“ Ali ni Jesuf sam govoril od vezhniga ognja? — Math. 8, 12. Od peklenfkih fhtranfing? — Mark. 9, 47. 9, 43. Tedej morejo njegovi namestniki ravno tako sturiti, kakor je sturil Jesuf, dobri ino ljubesni vi pastir. Sato hozhmo danf fhtrir poslednje rezhi dalej spremifhlovati.

Shliffhali ste danf teden, de kakor hitro se bo dusfa od telefisa lozhila, pojde pred sodnika Jesufa Kristufa, ino tam bo obfojena, kamer je saflushila, v' nebefa, ali v' pekel; vi ste pa tudi fhlfhali, kako mozšno bo gresfnik toshen, na sodni dan, ino potim, k' bo tudi preprizhan, bo Jesuf sklenil nad ujim sodbo pod njegovim saflushenju, ino kakor bo takrat sklenil, tako bo ostalo na vse vezhne zhase. Tudi pravizhni bodo v' prizho per sodbi, tudi oni bodo so-

jeni; sato, de bodo vidili vsi ljudje njih zhednost, svetost ino dobre dela, de bodo vsi ljudje preprizhani, de oni so vredni vezhniga nebeskiga plazhila.

Gorje na dan sodbe nespokorjenim gresnikam, kader bodo stali pred sodnim stolam Jesusa Kristusa! — Nasprot pa mir ino veselje sa pravizhniga takrat kader bo prejemal od Jesusa vezhno, nebesko plazhilo! — Savolj tega, poshlufhajte kristjanj danf sodbo, katiro bo fkle-nil Jesus na sodni dan zhes sovrashnike ino pri-jatle. Popred pa she na kratkim pomislimo, kaj se bo godilo, preden se bo sodba sazhela. — Dej gnado, vezhni Bog! de s' danashnim premishlovanjam, bodo gresniki k' pokori pre-strašeni, pravizhni pa potolasheni, ino v' dob-rim poterjeni. Poterpite.

I.

Nash isvelizhar sodbo tako perpoveduje: Joan. 5, 28 — 29. „Ura pride, v katiri bodo vsi, po grobeh glas boshjiga sinu shlishali, ino is njih pojdejo, katiri so dobro delali, vstajaj v' shivljenje, katiri so pa hudo delali, vstajaj v' obfojo.“ Štrašne snamnja se bodo pred sploh sodbo godili. „Solnze, pravi Jesus: Jan. 24, 29. 30. 31. bo otemnelo, luna bo svetloba sgu-bila, svesde bodo od neba padale, ino vse ne-beskhe mozhi se bodo gibale.“ Š. Janes. pravi: Škriv. rasod. 20, 11. „Jest sim vidil lepi beli tron, ino tega k' je na tronu sedel; pred nje-

govim obližjam se skrije nebo ino semlja; pred tronam sim vidil stati shive ino mertve, velike ino male, bukve fo bile odperte, fosebno bukve shivljenja, ino is njih fo bili mertvi po njih delih fojeni. Morje ino pokopalifha fo dajale mertve is svojih grobov, ino vsaki je bil fojen po svojim shafhlushenju, ino katiri ni bil sapi-san v' bukvah shivljenja, je bil v ogenj ver-shen.“ Kristjanje! per tem zhaftitlivim prasniku se bomo vsi takrat v' prizho snajdli. Jesuf bo poslal svoje angele s' glasno trobento, katiri bodo isklizali fkupej vse ljudi od vsih krajev sveta. „Na buzhanje trobente vftanite mertvi, bodo vftali vsi is grobov.“ Math. 24, 31. Miljon ino miljon miljonov dufh bo perfhlo is ne-bef, is viz, ino s pekla, one bodo vsele nase svoje trupla, katire fo v' shivljenju imele. Vefelje takrat sa pravizhne; strah sa greshnike. — Pridi ti, moje zhaftitljivo trupljo! bo rekla takrat isvoljena dufha, pridi ti moj sveti tovarfh, fkleni se s' manoj, de greva vshivat v' nebefa vezhno plazhilo. Svelizhane moje ozhi! kati-re sim pred pregreshnim pogledi vmikvale, pre-dite, fklenite se s' manoj, sdej bova Jesufa na vse vezhne zhase gledala. Svelizhan moj jesik! katiriga sim krotila per jedi ino pijazhi, de ni klel, klafal, opravljal, ino ga le sa boshjo zhaft nuzala, sa svelizhanje moje ino mojiga blishni-ga dufhe, pridi, fkleni se s' manoj, sdej bofh vezhno boshjo zhaft prepeval. Svelizhane vi mo-je ufhesa! katire sim pred greham saperala, ino jih odperala le sa poshlufhati besedo boshjo,

pridite sdej bote pofluffhale angelfko petje. Sve-
 lizhane moje roke! k' ſte delale vſe Bogu k'
 zhaſti, pridite, sdej bote objele vaſhe iſvoljene
 brate in ſeſtre, boſhje prijatle. Tako vſa ve-
 ſela ſe bo ſklenila duſha s' teleſam ino pojde v'
 nebefa k' Jeſufu. ſveto piſmo govori: I. Kor.
 15, 42 — 45 „Trohlivo telo ſe ſeje, neſtroh-
 livo bo uſtalo; hodno, kerhko ſe ſeje, zhaſtit-
 livo ino krepko bo uſtalo; meſeno telo ſe ſeje,
 ino duhovno telo bo vſtalo.“ Jeſuf pravi: Jo-
 an. 6, 39. „Volja njega, ki me je poſlal je,
 de, kar jih v' me verje, obeniga neſgubim, am-
 pak, de jih obudim poſledni dan.“ — Ali, ka-
 ko ſhaloſtna bo pogubljena duſha, k' bo ſagle-
 dala ſvoje zherno, gerdo, hudobno, pregreſh-
 no truplo. Pojdi ſim, porezhe prekleto, hudo-
 bno, pregreſhno truplo, k' ſi me v' tolkajn
 grehov ſapeljalo, pojdi s' manoj v' peklenſki
 ogenj terpet ke dol vezhne matre. Miſlite ſi,
 de vidite ſtati Jeſufa v' oblaku, in pred njim
 ſbrane vſe ljudſtva, kar jih je blo od ſazhetka
 ſveta rojenih, ino kar jih ſhe bo do ſodniga
 dné. Glejte ſtati vſe veſele okoli Jeſufa pravizh-
 ne, ino od ſtrani ſtati vſe ſavershene, neſpokor-
 jene greſhnike, polne ſtrahu ino obupanja. Pra-
 vizhni bodo na ſodni dan ozhitno od hudobnih
 lozheni, kir hudobni jih vezhkrat niſo hotli,
 ali ſo jih pa ſhe ſavoljo njih brumnoſti ſanizho-
 vali, ſovraſhili ino preganjali. Jeſuf je rekel:
 Math. 25, 31—40. „ſin zhloveka bo nekada,
 (konez ſveta) na nebu v' oblakih s' mozhjo ino
 s' velizhaſtvam ſopet priſhel, in vſi narodi bo-

do pred njim sbrani. Po pastirjovo, katiri ovce od koslov lozhi, bo dobre od hudobnih odložil. Dobre bo na svojo defnizo, hudobne na svojo levizo djal.“ „Kader bodo vidili hudobni, pravi modri: Modrost. 4, 5. Kaj se godi, bodo vsi prestrašeni trepetali, polni obupanja bodo vpili: kaj ti so tisti, katirim smo se nekaj posmehovali, mi smo jih sa nespametne imeli, pa smo bili sami neumni, ino glejte, sdej so peršteteti boshjim otrokam ino svetnikam boshjim. — Mi smo isgrešhili pravo pot ... vse je prešhlo, kakor fenza.“ — Takrat se bodo Jesusove besede ispolnile: Math. 25, 46. „Pravizhni pojdejo v' vezhno shivljenje, grešhniki pa v' vezhno pogubljenje.“ Ta glas bo vesel sa pravizhne, shalošten sa grešhniko: Jest sim tisti, porezhe pravizhnim, sa katiriga ste nozh ino dan delali, danf vaf hozhem plazhati, s' nebeshkim kraljestvam. Potim porezhe grešhnikam: Jest sim tisti, k' ste me vlazhili od Anasa do Kajfsha, od Kajfsha do Herodesha, od Herodesha do Pilata: Jest sim tisti, katiriga ste s' svojim greham preganjali, jest sim vam svete Sakramente ponujal, pa jih niste hotli prejemati: Jest sim tisti, katirimu ste kervavi pot s' vashim grehi is telefa prešhali: Jest sim, katiriga ste s' vasho nezhistostjo topli: Jest sim, katiriga ste s' vashim napuham, s' ternjam kronali: Jest sim, katiriga ste s' ponovlenjam starih grehov na krish perbijali: Jest sim noter do danashniga dneva molzhal, in vse voljno terpel,

ali danf je dan plazhila. Grefhniki bodo v' pekel pahnjeni, pravizhni v' nebefa vseti.

Potim se bo **Jesuf** obernal k' hudobnim rekozh: **Math. 25, 41.** „Poberite se od mene vi prekleti v' vezhni ogenj.“ Poberite se, porezhe **Jesuf** nespokorjenim grefhnikam, prezh od mene, klizal sim vas k' febi fkus pridgarje, spovednike, pa niste hotli, poberite se, jest vas nizh vezh ne posnam. Takrat, pravi **Jesuf**, bodo vpi-li grefhniki: **Luk. 23, 30.** „Hribi padite na nas! gore, pokrite nas.“ Sato, kir **Jesuf** bo takrat grefhnikam tako strashen, de ga ne bodo mogli gledati. Grefhnik, de se ne bosh takrat trefil pred sodnim stolam **Jesufa Kristusa**, pojdi sdej k' njemu, takej so spovednize, per spovedi se spravi s' **Jesufam**. Poglejte, takej je jagnje boshje, katiro sveta grehe odjemlje.“ **I. Jan. 29, 36.** „Pojdi k' njemu, kakor sgubljen sin, ino rezi: **Luk. 15, 18.** „Ozhe! grefhil sim v' nebo ino pred taboj, persanesi mi! — Poberite se od mene, bo rekel na dalej boshji sodnik, prezh od mene vsi nespokorjeni grefhniki, prekleti ste od mene, desiravno sim sa vas terpel, ino vmerel; prekleti ste od mojiga ozheta, prekleti od f. duha, saversheni ste od moje matere, kir po nje sgledih niste hotli shiveti, saversheni ste od vsih angelov ino fvetnikov, kir po njih stopinjah niste hodili. Vi ste nefrezhni na dushi ino na telesu, poberite se prezh od mene. Pa kam, o **Jesuf!** kam imamo iti? „V' vezhni ogenj“ odgovori **Jesuf**, **Math. 23, 41.** katiri smeram go-

ri, pa nikdar nevgafne, smiram shge, pa nikdar ne sishge, katiri pesa truplo ino duſho.

Poberite ſe tedej dol, v' peklenſki ogenj vi pogubljeni, ſapri ſe ſa njimi peklenſka jezha, katira ſe ne boſh nikdar odperla. Vender pa, pugubljene duſhe, poglejte ſhe enkrat naſaj, v' vaſhiga Boga, v' Jeſufa, katiriga ne bote nikdar vezh vidile: poglejte ſhe enkrat naſaj v' nebefa, katire ſe bodo ſa vami na vezhno ſaperle. Poglejte naſaj ſhe enkrat na angele, na ſvetnike, vsamite ſa vſelej od njih flovo, ſa vſe vezhne zhafe. — Œlovo tedej ſvete tavſhentkrat ferzhne nebefa! jeſt ne bom nikolj tam gori prebival; flovo tebi nebefhki ozhe! jeſt ſam ſim tebe ſavergel! flovo vam ſvetniki ino ſvetnize boſhje, jeſt ſe ne bom nikdar veſelil v' vaſhi frezhni druſhini! flovo tebi Maria, zhiſta deviza! moji feſhgani ſhnabli te ne ſmejo nikdar vezh mater imenovati! Œlovo tebi, moj angel varih! jeſt te te ſapuſtim ino grem k' hudizham! Œlovo vam, ozhe, mati, ſpovedniki, prijatli! nikoli vezh ſe ne bomo vidili, vi greſte v' nebefa, jeſt v' pekel; vi k' Bogu, jeſt k' hudizham, vi v' vezhno veſelje, jeſt v' vezhno terpenje! Œlovo tedej na vezhne zhaſne! —

II.

Kakor ſtraſhna bo ſodba neſpokorjeniga greſhnika, tako veſela bo pravizhniga. Kader bo priſhel Jeſuf ſoditi ſhivie ino mertve, ſe bo obernil k' iſvoljenim, ino jim porezhe veſ ljubesniv:

Math. 25, 31 — 46. „Pridite isvoljeni mojiga ozheta, prejmite kraljestvo od sazhetka sveta vam perpravljeno; dokler lazhen sim bil ino dali ste mi jésti; shejin sim bil, ino dali ste mi piti, nag sim bil, ino oblekli ste me; ptuji sim bil, ino pod streho ste me vseli; bolan sim bil, ino postregli ste mi; — sterme bodo dobri rekli: gospod! kdaj smo te lazhniga nasitli, kdaj shejniga napojili, kdaj nasiga oblekli, kdaj te ptujza pod streho vseli, kdaj smo ti bolnimu streggli?“ Ino Jesus jim bo odgovoril: „Karkolj ste komu she tako malimu smed ljudi storili, tako obernem, kakor, de bi bili meni storili.“ O kako neisrezheno veseli bodo takrat isvoljeni, k' jim porezhe: pridite po plazhilo, katiriga ste saflushili s' svojo pokoro, s' svojimi dobrimi deli, kerfhanskmi zhednostmi. Pridite is vojske katiro ste imeli, s' svetam, hudizham, ino mesam, pridite sdej po krono. Pridite od dela, k' ste se trudili sa nebefa, pridite v pozhitik. Pridite is ptuje deshele, v' vasho vezhno domazhijo. Isvoljene vas imenujem sato, k' ste moji zhes vse frezhni prijatli, frezhna je vasha dufha! katira je meni flushila; frezhno je vashe truplo! katiro ste na svetu pokorili; o frezhni ste od mene, od mojga ozheta in s. duha! O frezheni od Marije ino angelov! pridite, posedite kraljestvo. Pridite lazheni ino shejni pravize, sdej bote nasiteni! Pridite mirni ino pohlevni, sdej bodo nebefa vasha irbfhina! Pridite savoljo pravize preganjani, sdej bote potolasheni! — Kader bodo isvoljeni to fhlishali, bobo pokleknili

na kolena ino hvalili svojiga stvarnika, sa gnado svelizhanja, od veselja bodo poskakvali ino peli, kakor David: Psalm. 121, 1. „Jest se veselim, k' grem v' hisho svojiga gospoda.“ Oni se vesele med saboj, kakor dobri otrozi ozheta nebeshkiga; „kir, skriv. rasod. 19, 7, 9. perfhlo je shenitvanje nebeshkiga jagneta Jesufa Kristufa.“ Eden drugimu segajo po pratorvsko, v' roke ino si voshijo vezhno frezho. Oni se vsdignejo proti nebesam, ravno takrat, k' se valé hudobni v' pekel.

Kaj ne? ljubi moji! mi vsi shelimo na dan sodbe, vshivati to veselje? — prav je, sdej je she zhas, sdej se tedej vojfkujmo, sa krono vezhne zhasi. „Eno samo je narbolj potrebno.“ Luk. 10, 42, de fkerbimo sdej sa svelizhanje nashe dushe.

Hishni ozhe! ti se trudish, de bi obogatil svojo hisho, nej bo po pravizi ali krivizi, pa kaj ti bo pomagalo, ako bosh fedel na vezhne zhasi v' peklenfkimu ognju; kakor bogat mosh, Luk. 16, 22 — 24. Kdo ti bo dal le kapljo vode, de bi gorezho shejo pogasil? Revna mati! ti fkerbish sa frezho svoje hzhere, ali kaj to pomaga? zhe pa nima hzhi strahu boshjiga, ako bo njena dusha na vezhno pogubljena?

Na sodni dan bo vse na svetlobo perfhlo, takrat bodo vsi ljudje vedili nashe grehe, pa tudi sturjeno pokoro ino vse dobre dela. „Jest bom rasodel, pravi Jesus, fkrivne rezhi od sazhetka sveta.“ Matth. 13, 35. „Nizh ni tako fkritiga, pravi on, Luk. 8, 17, 12, 2. kar bi

fe ne rasodelo.“ Takrat se bo vse vidilo, hudo ino dobro. Sdej se da vse sakriti, ali takrat bo vse rasodeto. Takrat se bodo vidile fkrite ponozhne ostudnosti, takrat se bo vidila, v' ferzu fkrita jesa, katira sdej tebe je ino grise, takrat bodo ozhitne zelimu svetu krivizhne sodbe ino pravde; darila in masila; takrat se bodo vidle krivize, tatvine ino golfije. Perfho bo na dan perlisvanje, sapelvanje, salesvanje, s' katirim si nedolshnost lovil, preslepil ino v' greh sapeljal. Perfha bo takrat na dan hinavfka, fariserfka brumnost, svojoglavnost per spovedih ino sv. obhajilih, prasne, jesizhne, fuhe grevenge, ne savoljo Boga, ampak le k' sadobljenju s. odvese. Perfhle bodo na dan hinavfke spovedi, per katirih si nalash tako govoril, de bi te spovednik ne flifhal, de bi te ne saftopil, si perkrival hudobijo tvojiga ferza. Vidilo se bo takrat hinavfhtvo per spovedih, per katerih si se drenjal, kakor neumna shivina k' jafham, s' jeso zhes druge, bres ponishnosti ino gervenge. O kako se bo takrat gresnik framval! ker takrat bo vse ozhitno, vse rasodeto, kader bo stal gresnik s' grehi, kakor s' pepelam potrefen pred Bogam, pred angeli ino pred ljudmi.

Pa tudi, kako veselje bo sa pravizhne na sodni dan, k' bo vse rasodeto. Le poterplenje imejte, pravizhni kristjani, perfhel bo sodni dan, takrat se bo ozhitno pravica fkasalo. Takrat bo greh fhtrafan ino zhednost plazhana, takrat bo stal Jesus na oblaku, v' svoji zhasti

fodnik, Pilat pa v svoji framoti, med peklenfkimi poshaftmi savershen. Takrat bota sedela na sodnih stoleh firfhta apostelnov, Peter ino Pavl, Nero pa kater jih je vmoril, bo stal pred njima vklenjen s' gorezhimi ketnami. Š Janes Kerstnik na defnizi Jesufa, Herodesh pa, katir ga je pustil ob glavō djati na levizi med hudizhi. Pravizhni bodo takrat med angeli ino svetniki, hudobni pa med peklenfkimi poshaftmi. Takrat se bodo svetile dobre dela ino kerfhanfke zhednosti pravizhnih, kakor solnze. Šveti Pavl govori: II. Kor. 5, 10. „Vsi se moremo pokasati pred sondnim stolam Kristufovim, de vsaki prejme, koljkor je v' svojim shivljenju do-
briga ali hudiga storil.“ Ino Jesus pravi: Math. 16, 27. „Zhlovekovi sin bo v' velizhafstvu svojiga ozheta s' svojim angeli prishel, ino bo vsakimu po njegovih delih povernil.“

O ljubi moji! ako shelte imeti na sodni dan mir ino veselje, takrat, k' bo vse rasodeto, tako sturite sdej, kar Jesus uzhi: Math. 6, 2, 3, 4. „Ako dash almoshno, nej ne vé leva roka, kaj dela defna:“ to je, sturi dobro na tihim, enkrat bo vse rasodeto; ako temu ali unimu dash vbogejme, ker terpi vbofhtvo ino pomankanje, veseli se, na sodni dan bo rasodeto, takrat bofh od Boga plazhan; ako se postish, veseli se, perfhel bo dan, k' bo to rasodeto, plazhan bofh obilno od Boga; ako na fkrivnim opravlash vsakdanje navadne molitve, bodi vesel, perfhel bo dan, k' bo vse rasodeto, vse poverneno.

Vse bo tedej enkrat rasodeto, kar je sdej pred svetam skrito, dobro ino hudo, kakor se je sgodilo. „Sato sdej sposnajmo vse nafhe skrite grehe, ne zhakajmo do sadnje bolesni, kir takrat sna prav lohka smajnkati gnade, zhafa ino perloshnosti. Nikar se spovednika ne bojte, ino ne framujte, kir niste njega, ampak le Boga rasshalili.

Tedej ljubi moji! vsakiga zhaka ali frezhna ali pa nefrezhna sodba. Na sodni dan bomo vsi stali pred sodnim stolam Jesufa Kristufa. Takrat bodo naf lozhili boshji angeli ali na desnno, ali pa na levo stran. O vezhno frezhni takrat, ako bomo na desni, ako nam Jesus porezhe: „Pridite,“ — ali gorje nam, ako bomo na levi! ako on nam porezhe! „Poberite se.“ — O Jesus, kaj bo snami, kir gresniki smo vsi, to moremo sposnati, bres hinavshinje, ki bomo tedej stali, na desni ali na levi strani? — O kaj drusiga nam je sturiti, kakor na kolena pasti, pred nafhiga krishaniga Jesufa, ino tako k' njemu sdihovati.

O gospod! nikar ne misli na grehe nafhe mladosti, ino nafhe neumnosti. Tvoja sveta kri ino svete rane, ljubi Jesus! nej nam sbrishejo vse nafhe grehe. Dej gnado, ljubi Jesus, de bomo na dan sodbe, vsi stali na tvoji desnizi, med tvoji angeli ino svetniki, ino shlishali te vesele besede: „Pridite isvoljeni mojga ozheta, ino prejmite kraljestvo od sazhetka sveta vam perpravljeno.“ Math. 25, 31. Amen.

Peta

poftna pridiga.

Kdo od vas bo samogel v' pofhrehnihu ognju prebivati?
kdo bo samogel v' sherjavzi obftati? Isaj. 33, 14.

Od peklenfkih fhtrafing je szer tefhko veliko govoriti; pa je fhe veliko bolj tefhko, od njih nizh govoriti, od njih popolnoma molzhati. Zhe se od njih govori, bi se vtegnile bojezhe ferza prevezh prestrafhiti, ino zhe zhlovek od pekla popolnoma molzhi, bi vtegnil hudobni, nespokorjen grefnik misliti, de v' peclu ni vezhnih fhtrafing, ino potem hudobni saref tako shivi, kakor de bi ne bilo ne hudizha, ne pekla, ne vezhnih fhtrafing, dokler sadnizh po svoji smer-ti, fam nefrezha vezhniga pogublenja, na vse vezhne zhafe terpeti more. Kir je dost ljudi, kakor med vami, mojimi poslufhavzi, tam fo tudi vse forte ferza. Nekteri bodo popred h' pokori sbudeni, fkus strah vezhnih fhtrafing, katire nespokorjeniga grefnika zhakajo; drugi pa fkus upanje tiftiga neismirniga veselja, katiriga je Bog perpravil vsm isvoljenim v nebesih. Bog na zhudno visho zhloveka k' feb klizhe, sato, k' sheli vse svelizhati.

Dosti ljudi je na fvetu tako lenih ino sanikernih, de posabijo popolnoma Boga ino nebef. Takim ljudem je treba po vsih ufih po-

vedati, de bi te sbudili is pregresfniga spanja. Zhe kdo v' te, ali uni hifhi nekteere kratke leta prebivati misli, jo preden va-njo, gre, dobro ogleda ino premisluje, zhe mu ne dopade, ino ni sa njega, raifhi va-njo ne gre. „Kristjani! mi vsi pojdemo, pravi Modri 5, 12. v' hifho, ali frezhne, ali pa nesfrezhne vezhnosti.“ Ino vender, koliko hudobnih, pregresfnih, ljudi je, katiri mislijo, de v' vezhnosti, bodo po svojih mislih le lepo prenozhvali, ino ravno sato vedno v' grehah shive. Veste, ljubi moji! de gresfnik popotje naravnost v' pekel, zhe nespokorjen vmerje, gre v' pekel, ino gori zelo dolgo vezhnost v' peklu. „Kdo od vas bo mogel v' poshresfnimu ognju prebivati? prafha prerok Isaia 33, 14. Kdo bo samogel v' sherjavzi obstati?“

Jesuf Kristuf, je vezhkrat od pekla ino od peklenfkih fhtrafing govoril. Sato tudi jest, smem danf v temu fhirdefetdanskimu postu, od tega vam govoriti. Mi bomo tedej danf premisluvali: 1) de je pekel, 2) de so peklenfke fhtrafinge, ino 3) de peklenfke fhtrafinge bodo vezhne. Strafhan je krej, v katiriga vas danf popeljem, ali nebojte se, jest vas bom spet nasaj peljal. Mi hozhmo le danf pekel, eno uro ogledovati, de bomo samogli rezhi, mi smo ga vidili, de ne bomo po smerti na dushi ino na telesu vezhne peklenfke martre terpeli, katere zhakajo nespokorjeniga gresfnika. Jest vam oblubim, ljubi moji! zhe bote danf od strahu trepetali, k' bote s' manoj ured peklenfke fhtrafinge pre-

mifhlovali, se bote danf teden od veselja jokali, kader vam bom od nebeshkiga veselja govoril.

Zhe bomo danf shalofni per fpremifhlovanju, ftrafhnih rezniz peklenfkih marter, mislimo, koljko je tudi Jefuf terpel, na duſhi ino na telelu, v' ſhtirdefetdanskimu poſtu, ſoſebno, k' ſo ga na Pilatovimu dvoriſhu, tako rasgajſhlali, de je koſha, koſti, meſo ino kri od njega kapljala, kaj ſe ni zeli pekel zhes njega vsdignil —

Ti pa ſtvarnik zhaſov ino vezhnoſti, vezhni Bog! pomagaj ſ' tvojo gnado, do bo danafhno premifhlovanje, od pekla ino peklenfkih fhtraſing, naſhim duſham v' isvelizhanje. Poterpeti.

I.

Pekel je tiſti kraj, v katerim pogubljeni, vezhne fhtraſinge terpe. De je pekel, naſ uzhil ſv. piſmo ſtariga ino noviga teſtamenta. Job. pravi: 21, 13. „Grefhniki ſe nesmaſno veſele, ino ſe ravno takrat v' ſvojim grefhnim veſelju v' pekel vderajo.“ David pravi: Pfalm. 48, 15. „Kakor ovze ſo pogubljene v' pekel poſtavljeni, ino vezhna ſmert jih bo glodala.“ Prerok Iſaias pravi: 5, 14. „Pekel je ſvoj gobez ſhiroko odperel, de bo hudobne v' ſe poſherel.“ Ravno tako je Jefuf Kriſtuſ ſam uzhil od pekla v' novim teſtamentu, on pravi: Math. 10, 28. „Ne bojte ſe tiſtih, kateri ſamorejo truplo umoriti, duſhe pa ne, ampak bojite ſe velikovezh tiſtiga (Boga) kateri ſamore truplo ino duſho v' pekel vrezhi. Ja jeſt vam rezhem, pravi, nje-

ga se bojite.“ Na drugim kraju spet tako govori: Math. 18, 9. „Bofhi je iti s' eno roko, s' eno nogo, enim ozhefam v' nebefa, kakor pa s' obema v' pekel, v' katerim zheru vesti ne vmerje, ino oginj ne vgasne.“ Špet na drugim kraju pravi on: Math. 22, 13. „Sveshite hudobnimu hlabzu roke ino noge, ino ga versite v' unajne tamé, kir bo jok ino fhkripanje s' sobmi.“ Sato porezhe Jesuf, Matth. 25, 14, po fkleneni sodbi sveta: „Poberite se spred mene vi prekleti v' vezhni ogenj, katiri je hudizhu ino vsm hudizhovim perpravljen.“ Ino hudobni pojdejo v' peklenfke martre.

Pa kdo pride v' pekel? V' pekel pride, kdor kolj v' smertnim grehu umerje, katiri je gnado boshjo sgubil. Gorje tedej tebi, nespokorjen gresnik! gorje tvojimu prekletmu truplu! gorje tvoji prekleti dufhi! ako ti v' grehishivish ino v' grehish umerjesh, sakaj tebe zhakajo grosne ino strafhne peklenfke fhtrafinge v' peku. Le ene same nebefa fo, ne dvoje. Dvoje nebefa ne morejo biti, na tem ino na unim svetu. Evangelfki bogatinz je imel nebefa na tem svetu, sato gori sdej na unim svetu v' peklenfkimu ognju. „Vmerl je bogatinz, pravi Jesuf Kristuf, Luk. 16, 22, ino je bil v' pekel pokopan.“ Terdovraten gresnik! tudi ti bofh umerl, pa tudi ti bofh, kakor on v' pekel pokopan, ako greha ne sapustish, ino pokore ne sturish. Njegovo bogastvo se je v' pepel spreobernal, njegovo zhast se je skadila kakor dim, konz je njegoviga posvetnigu veselja, na

vezhno je v' pekel pokopan. O pekel! ti strahen grob, is katiriga ni nikolj vezh obeniga odrefhenja. Gorje ino tavshenkrat gorje sa vfa-ziga, kater bo v' pekel pokopan! Ino kako lahko je v' pekel pokopan biti. Kako hitro ino naglo se v' pekel pride. Zhlovek! ako si nedolshnost sgubil, morefn delati refnizhno pokoro, de peclu odidefn. Ako nifi ne nedolshen ne fpokornik, tako bofn gotovo, kakor evangelfki bogatinz v' pekel pokopan, v' katirim bofn terpel grosno strafhno peso.

Kakfhine fo peklenfke fhtrafinge? —

1) Grefhniki v' peclu, s' straham ino trepetanjam v' Boga miflijo, sato k' fo pahneni na vezhno od boshjiga oblizhja. Svet Pavl, II. Tefal. 1, 9. tako pishe Tefalonizensarjam: „Oni bodo terpeli vezhne fhtrafinge, v' pogubljenju, pahneni spred gospodovga oblizhja ino velizhafstva.“ Ta fhtrafinga bo nar bolj strafhna sa pogubljenje, ker oni nikolj ne bodo Boga gledali, na vse vezhne zhafe, ta bo hujfhi, kakor vfa druga peklenfka pesa. Dufha, katira je vftvarjena, de bi Boga gledala, pa je pogubljena, strafhno martro sato terpi. Oh kristjani! to je strafhna pesa, uftvarjen biti, de bi Boga vshival, pa ga vender nikolj ne gledati. Kristjani! kdo sapopade to peklenfko fhtrafingo. Pogubljena, prekleta dufha, se vedno is pekla proti nebefam povsdiguje, to de boshja mashvavna roka jo smeram nasaj peha, oh kakfhen strah ino trepetanje! vef ogenj, vse peklenfke posha-

sti, vse peklenfke martre niso tako strafhne, kakor je ta fhtrafinga sa pogubljeno dufho.

Glej grefhnik! ki sdej nozhefh v' Boga mifliti, takrat kader greh delafh, sato, de bolj predersno (ferbeshno) ino hudobno grefhifh. Na smertni postelj, takrat se bosh sbrihtal, v' vezhnosti bosh mogel v' Boga mifliti, pa s' trepetanjam. Sdej tedej mifli, kader te fkufhnjavz v' greh nepeluje, Bog je per meni, Bog mé vidi, kako bi mogel grefhiti, ino Boga rasshaliti, de ne bosh v' vezhnosti pahnjén na vekomaj spred boshjiga oblizhja.

2) Huda vefh jih vedno boli ino pika! Jesuf pravi: „Zheru njih vefhi ne bo nikolj umerel.“ Mark. 9, 43, 45, 47. Pogubljena dufha klizhe nasaj vse minuto, ure, dneve, tedne, mesze ino leta, katire, je v' grehifh sapravila, pa jih ne bo nikolj vezh nasaj dobila; to boli, to pika! — Oh sdihuje ona! sdej fim vezhno pogubljena; — ké fo sdej moji grefhni tovarfhi? godzi ino plesazhi, nezhisti prijatli ino prijatelze? — ké je tifti moj ljubesnivi vosizhek, s' katirim fim jest moje pohujfhanje okolj vosila? sdej v' to, sdej v' uno ofhtarijo, — Tifte slate ketne, katire fim okol vratu nosila? tifte slate perftane? katire fim na perfte natikvala? oh to boli, to pika! — Strafhna mifel! sa prekleto dufhu, jest fim padla, is tovarfhtva, mojih prijatlov, med hudizhe, is mehke postelje v' sherjavzo, is sme-ha v' jok, is zhafa v' vezhnost. Oh kako lahko bi bila jest svelizhana, pa nisim hotla! vezhni ogenj! hudizhove poshafti, vam bi bila snala

odjiti, pa nisim hotla; to boli, to pika! — Isvoljeni boshji! per vas bi snala biti: vezhni Bog! tebe bi snala vshivati, pa nisim hotla; to boli, to pika! — Moj stvarnik me je sa nebe fa vstvaril; moj odreshnik je sa moje svelizhanje zhlovek postal, je kri ino shivljenje dal, je hitel sa mano, kakor pastir sa sguhljeno ovzo; koljkokrat me je glaf f. duha, moja vest opominovala, koljkokrat sim se trefla pred peklam, koljkokrat me je mezhila gnada boshja per pridigah, per spovedih, v' bolesni, v' nefrezhah, per smerti tega, ali uniga prijatla; kolkokrat mi je greh smerdel, brumnost dopadla, mirna vest me veselila, koljkokrat me je hotel Jesus osdraviti, pa nisim hotla; to boli, to pika! — Zhlovek, premishluj, sapopadi zhe moresh, kaj se pravi to: huda vest bo vedno preklete bolela ino pikala!

3) Greshniki so v' peclu med sgol hudimi duhovimi ino spakami; sakaj Jesus porezhe: **Math. 25, 41.** „Poberite se od mene v' vezhni ogenj, katiri je hudizhu ino vsim hudizhovim perpravljjen.“ Ravno kakor nas sveta vera uzhi, de isvoljeni bodo vezhno per Bogu, per Jesusu, per angelih ino svetnikih, de bodo isvoljeno drushino vezhno vshivali, ravno tako nas tudi uzhi vera, de greshniki bodo v' peclu vezhno med hudizhi prehlivali, de oni bodo vezhno preklete duhove sa tovarshi imeli. Poglejte, nezhisti salubljeni nedobniga, pohujshliviga tovarshstva, to bo valca vezhna nefrezhna drushnja v' peclu. Vi ne bote sami, bote imeli hu-

dizhe ino preklete duhove sa vashe tovarfhe. Nizhifiti saljublenz! ti ne bofh fam v' peklu, tvoja mesena najemniza, bo tudi sraven tebe, tifta neframna perfhona, katire nobena pridiga, nobena fpoved, ni mogla od tebe lozhiti, to bo tud v' peklu per tebi; pa kako? ne vezh v' perjasnosti, ampak v' foverashtvu, is nje fladkih, medinih, perlisnjenih tft bo oginj fhvugal, is nje saljubljeniga ozhefa, bodo ognjene ifkre letéle. Prekleti sapeljivz moje dushe, ali fi tukej, bo vpila? povej sdej ali je nezhistoft greh, kakor fi govoril, de fi me v' greh preslepel ino sapeljal, de fi mi ukradil divishtvo, zhaft, nedolshnost, Boga ino nebefa. Ali je bila ljubesen, kaj je bilo foverashtvo? ali je bilo veselje, ali je bila shaloft ino britkost? ali je bla flabost, ali je bila tvoja shivinska hudobija? Ja ja, bo odgovoril pogubljen sapeljivz, sapeljivka, ti fi kriva moje nefrezhe, tvoji sapeljivi pogledi, tvoja neframna, nalifhpana, pohujshliva nofhnja, tvoje perlisnjene besede, fo mi ferze ukradile, ino pogubile mojo dusho v' pekel. Ali fi tukej, nefrezhni par, bo vpila sakonska shena fvojimu moshu, ubijavz tvojih otrok, fposnash sdej, de je pekel? k' si bil napuhnjen, fim bila prevsetna; k' si imel postranfke prijasnosti, fim bila nesvesta, k' si bil malovern, fim posabila na dusho ino na Boga. Ja tukej fim, ognjena kazha; bo odgovoril sakonski mosh, tukej je nash porod, nashi otrozi, tvoj malo priden fin, tvoja napzhena srejena hzhi, ti si kriva moje nefrezhe. Nefrezhni starfhi! vpijejo otrozi, vi fte kri-

vi nashiga pogubljena, vafha slepa ljubesen, s' katiro ste nam vse pregledali, vafhi hudobni sgledi, s' katirim ste nas pohujfhali, vafhi prasnovorni nauki, s' katirim ste nas popazhili, so nas perpravili v' peklenfki ogenj. Prekleta ura, k' smo bili spozheti! prekleti dan, k' smo bili na svet rojeni! — Šposnate kristjani? kako strafhne ino grosne fhtrafinge morejo terpeti pogubljeni v' vezhnim oginju? — Od tega vezh v' drugim delu.

II.

Sraven teh fhtrafing, bodo grefhniki fhe veliko drugih hudih fhtrafing terpeli. Prav na tanko nemoremo vediti, kako velike fhtrafinge pogubljeni v' peklu terpe, kakor nikolj nemoremo prav dobro vediti, kako veliko veselje vshivajo isvoljeni v' nebesih, ravno tako tudi nevemo, kako neisrezheno velike so peklenfke fhtrafinge. Le toljko vemo; koljkor nam sveti moshje, sveti aposteljni, Jesuf Kristus, ino zerkveni uzheniki od njih povedo. Š. Janes v' skrivnim rasodenju tako govori: Pekel je tisti strafhni bresen, is katiriga se zhern dem ven vali, kakor is rasbeljene pezhi. On pravi: prekleti so v' ognju, kakor v' gorezhim, shveplenim jesseru.“ Škriv. rasod. 9, 2, 21, 8. „Oni terpe, pravi f. Pavl: II. Tefal. 1, 8, 9. v ognjenim plemenu vezhne fhtrafinge.“ Jesuf od peklenfkih fhtrafing tako govori: „Doli je poshreshen ogenj, doli je vezhni ogenj, katiri nikolj nev-

gafne; doli je debela tema, v' katiri je tulenje ino fhkripanje s' sobmi.“ „Doli, uzhi sadnizh fvet Augufhtin: Lib. de civit. Dei c. 16. je refnizhen ogenj, katiri fhge ino pezhe pogubljene nam nesapopadljivo.“ — Szer pa nej bo ogenj, kakorfhni hozhe, fej na temu ni tolkajn leshezhe, kako peklenfki ogenj pogubljene pezhe ino fhge, zhe jih le toliko pezhe ino fhge, kakor nash ogenj na tem fvetu, kaj ni fhe to grosno terplenje? kakfhna bolezhina je, zhe le gorezho ifkro na golo kosho poloshimo, zhe sam shiv ogel v' rokah dershimo, ali pa perft na gorezhi svezhi. Kaj bi fhe le bilo, ko bi mogel ti moj zhlovek, v' rasbeljeno apnenzo, ali pa v' rasbeljeno pezh iti, kako bi fe trefel, ko bi fhel v' pezh, kakfhna spezheniza v' pezhi? ino vse lete bolezhine bi le kratko terpele, v' petih, fhestih minutah bi ga moglo konz biti v' peklu pa nikolj. Ino zhe zhlovek terpi na tem fvetu, terpi le na tem ali unim dejlu fvojiga trupla, ali v' peklu terpi na enkrat na zelim truplu.

Jesuf Kristuf nam tako perpoveduje shaloftni ftan pogubljenih, on pravi: Luk. 16, 1—27. „Je bil bogatinz, katiri se je v' fhkerljat ino v' tenzhizo oblazhil, ter je vfaki dan dobro imenitno jedel per svoji misi. Per njegovih vratih je leshal revni Lazar, poln ran ino bolezhin, tako sapufhen, de je shelel drobtinze, katire fo padale od mise, (nevsmileniga) bogatinza, pa fhe te mu nifo bile dane, le famo pfi fo ime-li fhe vsmiljene s' njim, de fo hodili lisat njegove rane. Pa kaj se pergodi? Lazar umerje,

ino angeli ga neso v' narozhje Abrahamove; (to je v' nebefa) vmerje pa tudi bogatinz, ino je pokopan v' pekel. Is pekla usdiguje v' svojim terplenju svoje ozhi v' nebefa, od delezh sagleda Abrahama ino Lazara v' njegovim narozhji. Komej ga sagleda, milo joka ino vpije: Ozhe Abraham! nej se ti vsmilim v' ti veliki nefrezhi, poshli mi Lazara, de pomozhi konez svojiga persta v' vodo, ino saj nekoliko ohladi moj rasbeljeni jesik, kir grosovitno terpim v' tem plemenu. Ali Abraham odgovo: sin! spomni se, de si v' shivljenju prejel dobro, Lazar pa hudo, sato se sdej on veseli, ti pa terpish. Ino velik bresen je med vami ino nami, tako, de nobeden od nas k' vam, ino od vas k' nam nemore.“ — O neisrezheno terpenje! —

5) Pa kako dolgo, ljubi moji! bodo mogli pogubljeni terpeti vse te strafhne peklenfke martre ino strafinge? Jesuf sin boshji! odgovori, meni se neverjame. Šin boshji odgovori: „Vezhno.“ Tako on sam porezhe fodni dan: Math. 25, 41., „Poberite se prozh od mene, v' vezhen ogenj.“ Nafha f. vera nas uzhi, de kakor isvoljeni v' nebefa bodo vezhno veselje vshivali, tako bodo tudi pogubljeni v' peklu s' vezhnim terplenjam plazhovali svoje pregrehe. Nej bojo na tem fvetu bolezhine ino martre velike, kakor hozhejo, enkrat resnizhno nehajo, ino s' tem se zhlovek potolashi. Ali nefrezha vezhnost nima nobeniga konza, nobeniga veselja, nobeniga upanja. Vezhnost je pogubljenim smiram pred ozhmi, ta misel jih smeram martra.

Kaj je vezhnost, tega nemore noben zhlovek na tanjko sapopasti; fhtejte, rajtejte, kakor dolgo hozhete, vezhnosti vender ne bote nikolj perkrajshali. Shefttaushent let je she preteklo, kar Kajn gori, alj je pa on sato she kej vezhnost perkrajshal? ne sa eno famo minuto; in kader bo she fhesttavshent lét ino she fhestkrat sto tavshent lét goril, ali bo po temu, kaj vezhnost perkrajshal? zlo nizh, ne sa eno samo minuto, ampak vezhnost mu bo smeram ravno tako dolga, kakor prvi dan, smeram se mu bo sazhenjala, pa nikolj nehala. Kader bo pogubljenjena dufha toljko stotavshent lét gorela, koljker kapelz je v' globokim murju ino v' vsih vodah; koljker tavshent listja v' vsih borshnih: koljker tavshent trave ino peska po zelim svetu; koljker prahu na semli, ne bo vezhnost sa eno famo minuto perkrajshana, sakaj vezhnost bo vselej popolnoma ino zela. O vezhnost! o vezhnost! kdo te ismeri, kdo te sapopade? O Bog! pravizhni Bog! ino pogubljen bo mogel vezhno v' peklu terpeti, vezhno v' ognju, vezhno med hudizhi, vezhno preklét, vezhno od Boga lozhen. O joj! gorje ino gorje! o tavshentkrat gorje! Ljubi moji! ko bi mi vezhkrat nesvezhno vezhnost premishlovali ino Jesusove besede: Math. 7, 14. „Shiroke so vrata, shiroka je pot, katira v' pogubljenje pele, ino dosti jih je, katiri po nje hodijo. Nasprot pa: Vofke so vrata, tesna je pot, katira v' shivljenje pele, ino malo jih je, katiri po nje hodijo.“ „Veliko je poklizanih, malo isvoljenih.“ Math. 20, 16.

Ali bi ne leshale te besede, kakor zentji tefhke na nashih ferzih? Zhe to premislimo, ali sme-
mo upati, v' malim shtivilu isvoljenih, ali v'
shtivilu prekletih biti? Kdor premishluje vezh-
krat, ljubi moji! peklenko terplenje, pazh loh-
ka sposna, sakaj so prvi kristjani, f. Pavl, per-
vi puhavnik, f. Anton ino drugi minihi v' pu-
shave bejshali ino klofhtre napolnili, lohka spo-
sna, sakaj so vezhkrat kralj ino kralize, kakor
f. Ludvik Franzoski kralj, f. Elisabeta ogerfka
kraljiza, krone pred altar poloshili, ino se v'
spokorjene oblazhila oblekli, ino so bili s'he
veseli, zhe jim je svet terzjal ali terzjalka re-
kel. Katiri premishluje vezhkrat peklenfke mar-
tre, lahko spozna, sakaj so marterniki ino mar-
ternize s'voje shivljenje s' veseljam dali sa Jesu-
fa, ino sa katolfhko vero. Kri prelili, kakor f.
Nesha, trinajst let stara dekliza, f. Luzija, f.
Agata, f. Katarina, f. Shtefan, f. Lorenz, vezh-
nost jim je, kakor malenfki kamen na ferzu
leshala, sato so rajshi vse sapustili, vse prestali,
de so le peklu vbejshali, de so le v' frezhno
vezhnost perfhli. Ref je, de shtivilo tazih ime-
nitnih, shlahtnih, isvoljenih kristjanov, zhe jih
s' drugim ljudmi permerjamo, je sila majhno.
Perve tristo let jih je bilo narvezh, tudi s'he
posnej, od tega do uniga sto leta, ampak mejn
nikolj, kakor v' nashih zhasih. Sato je pa tudi
smeram pot v' nebefa vofka, ino sila malo jih
je, katiri po nje hodijo, nasprot pa, veliko jih
je, katiri po shiroki zefsti, v' vezhno pogublje-
nje gredo. Sato se pa ne zhudim, de, zhe se

hozhe v' nashih zhasih kaka nedolshna dekliza od sveta lozhiti, ino v' klofhter iti, pravijo posvetni ljudje, de je obnorela, de nima pame-ti. Zhe hozhe mladenzh svetu flovo dati, ino oblazhilo pokore oblezhi, pravijo posvetnjaki: slepz! kaj mislish? na svetu snash frezhen biti, febi ino drugim pomagati, imash lepi um, le-pe lastnosti, fhkoda te je, de bi med osidjam gnil. — Ljudi, katiri tako govore, jest obshalujem ino milujem, sato k' so slepi. „Ali ne veste, de nebefa veliko silo terpe?“ Math. 11, 12. Ali ne veste, de kristjan le fkus krish ino terpenje v' nebefa iti samore, ino kdor ima nebefa na temu svetu, jih v' vezhnosti ne bo imel. Ali ne veste, de hudizh ima po zelim svetu mreshe postavljene, v' ktire kakor ribizh, posebno nespametne mladenzhe ino dekelze lovi.

Tako so svetniki ino svetnize boshje misli-li, nashi rajniki bratje ino sestre, sato so terpelitolkajn sa nebefa. Kaj bi ne bilo greh, is Jesusa Kristusa, njegove matere Marije, svetnikov ino svetniz boshjih se norza delati? zhe je pa to greh, sakaj jih je pa vender toljko v' nashih zhasih, katiri brumne ino bogabojezhe ljudi sanizhujejo? sato, k' jih vidijo, de shive po boshjih ino zerkvenih sapovdih, de mafhnike spofhtujejo, de svete Sakramente vezhkrat sprejemlejo, de le Jesusa ishejo, de se trudijo nozh ino dan, hoditi po stopinjah svetnikov ino svetniz boshjih, ali ni velik greh, take brumne, dobre, bogabojezhe ljudi sanizhovati, prega-njati ino kleti!

Kristjani! veseli tedej danf bodimo, de smo bili sa eno uro v' peclu, ne sato de bi bili tam doli ostali, ampak de smo le strashno peklenfko terplenje sposnali, de bi po smerti v' pekel ne perfhli. **Gresnik!** ti popotjesfh naravnost v' pekel, ti si sapopaden v' starih v' nebovpizozhjih grehij, shest soper f. duha, sedem na glavnih grehij, devet ptujih grehij, leti vlezhejo tebe naravnost v' pekel, zhe si v' tih sapopaden, verni se nafaj, lizer si na zesti v' peklenfki bresen; sposnej svoje grehe, obshaluj jih, stori dobro spoved, delaj pokoro, de odidesfh vezhnimu pogublenju, ino pridefh v' nebesfhko kraljestvo.

Sato val prosim, ljubi moji; ozhifite vafshe dushe, od vsih smertnih grehov, pa tudi majhnih; sakaj nizh omadeshvaniga ne pojde v' nebesfhko kraljestvo, dokler ne bo do sadniga vinarja poplazhano. —

Ti pa ljubi **Jesuf!** poglej is tabernakelna na moje poslufhavze, katire si odkupil ne s' slatam, ne s' frebram, ampak s' tvojo f. refhno kervijo. De so gresbili, to sposnajo, sato svoje grehe obshalujejo, odpusti jim, sakaj ti vidish njih sgrevano ferze. — Zhe so pa she katiri tukej, de so greshniki, tvoji sovrashniki, sa te tebe danf prosim, nebesfhki ozhe, dej se jim spokoriti ino refnizhno pobolshati, usmili se jih savoljo tvojiga sina **Jesufa Kristufa**; sej je tvoj ljubi sin sam nam oblubil: — „karkolj bomo tebe profili v' njegovim imenu, to nam bosb dal.“ — **Nebesfhki Ozhe!** to te prosimo, dej nam grehe sposnati, obshalovati, de

nam jih odpustih, de naf od pekla ino peklen-
fkih fhtrafig refhifh, leto te profimo nebefhki
ozhe! po Jesufu Kristufu, tvojim finu, uflifhi
naf! Amen.

Shefta
poftna pridiga.

Oko ni vidilo, uho ni fhlihhalo ino she nobenimo ni v'
mifel perfhlo, kar je Bog tiftim pripravil, katiri nje-
ga ljubijo. I. Kor. 2, 9.

Modri v' f. pifmu pravi: Buk. modr. 3, 1 — 5.
„Vfaka rezh ima svoj zhaf, biti rojen ino um-
reti, biti fmertno ranjen in osdravljen, fe jo-
kati ino vefeliti.“ Sato pa, k' ima vfaka rezh
svoj zhaf, fmo mi sadnizh v' pekel ftopili, de
fmo to ftrafhno hifho od snotrej fposnali, ino
vidili, kake fhtrafinge ino kako dolgo jih po-
gubljeni v' peclu terpe. — Gorje vfakimu tifti-
mu, katiri fe ke doli vdere! sa njim fe peklen-
fke vrata sa vse vezhne zhafe sapro tako, de is-
pekla sa njega nizh vezh odrefhenja ni. — Danf
bomo fpremifhlovali vezhnoft nebef; kader bo-
mo nebefa ogledovali, fe bomo v' duhu vefe-
lili, sakaj nizh bolj vefeliga, nizh bolj tolash-

niga bi vam ne mogel pridigovati, kakor od nebeshkiga veselja. Ker je doft ljudi fkupej, kakor tukej med nami, mojim poflufhavzam, tam fo vse forte ferza. Nekteri ljudje se dado popred k' pokori spreoberniti fkus ftrafhno fpremifhlovanje vezhniga terplenja, katiro nespokorjene grefhnike zhaka; druge nasprot popred k' pokori omezhi premifhlovanje ino upanje tiftiga neismirjeniga veselja, katiriga je Bog vsm isvoljenim v' nebesih perpravil. Bog po mnogih potih zhloveka k' febi klizhe, sato k' sheli vse svelizhati. Katiriga tedej ni sbudil danf teden ftrah, tega nej omezhi danf upanje ino veselje.

Ali ljubi moji! meni ni mogozhe nebes, v' katirih se vesele vsi isvoljeni boshji, tako lepo, kakor fo fame na febi vam popifati, kir fhe sam v' nebesih nikolj nifem bil, ino tudi fhe sam nebeshkiga veselja nifem vshival, de bi samogel vam is fkuftnje od nebes govoriti. Tudi fhe nobeden fvetnik is nebes ni meni povedati perfhel, kako se v' nebesih godi, ino ko bi sdejele tudi kaki fvetnik nameft mene tukej na prishnizi bil, bi ne mogel drusiga vam povedati, kakor I. Kor. 2, 9. „She obeno oko ni vidilo, uho ne flifhalo, ino nobenimu fhe ni na mifel perfhlo, kar je Bog tiftim pripravil, katiri njega ljubijo; kir narmanjshi kaplje nebeshkiga plazhila, veselja ino zhasti nemore sapopasti, ne sgovoriti noben jesik, ne zhloveshki, ne angel-fki. Kaj fo nebefa? kaj je nebeshko veselje? to bomo fhe le takrat sapopadli, kader zhe nam Bog gnado da, ke gori pridemo. Nar tolashljiv-

fhi, nar lepſhi ino nar boljſhi, kar vam od nebeſ
govoriti ſamore, je letó: v' nebeſih bomo Bo-
ga gledali; — v' nebeſih bomo Boga ljubili; —
v' nebeſih bomo s' Bogam na vſe vezhne zhaf-
ſklenjeni, ino njega vſhivali. —

Jest govorim danſ greſhnikam ino pravizh-
nim; danſ ſe bom s' obojim pogovoril. Greſh-
niki! vaſ opominjam, ſpreobernitè ſe; pravizh-
ni! vaſ proſim, bodite ſtanovitni. Zhe po pre-
tezhenih petih tednih vaſhe ferza niſo ble ome-
zhene, nej gre vam ſaj danſ k' ferzu, kar go-
vorim. Dobri neiskonzhno uſmileni Bog! dej
gnado, de bo ſaj danafhna poſtna pridiga, ro-
dila obilno ſadu v' naſhah ferzah. Poterpite.

I.

Na tem ſvetu nemore nobeden zhlovek Bo-
ga viditi. S. pismo pravi: II. Bukvah Mojſefa
3, 2, 3. „En dan ſe je Bog perkaſal Mojſefu,
pa v' gorezhim germu. Mojſef vidi, de germ
gori, pa ne ſgori, ſtopi blishej, de bi to per-
kaſen bolj na tanko premifhloval.“ Ino glejte!
Bog govori is gorezhiga germa: „Mojſef ne
hodi blishej, ſeſuj tvoje zhevlje, ſakaj kraj, na
katirim ſtojiſh, je ſ. ſemlja, ino Mojſef ſakrije
ſvoje oblizhe, ſato, de je ſamogel s' Bogam
govoriti, Boga pa vonder ni vidil.“ — Na tem
ſvetu tedej nemore nobeden Boga viditi. Mi
ſzer ſnamo Boga viditi, pa ne s' naſhimi me-
ſenimi ozhmi, ampak le ſkusi vero, ino to boſh-
je gledanje ſkusi vero ſ. Pavl I. Kor. 13, 12.

fhpegel imenuje, to se pravi: mi od Boga le toljko vemo, koljker so nam od njega tisti povedali, katiri so ga vidili. Preroki v' starim testamentu so Boga v' duhu vidili, ino sin boshji **Jesuf Kristuf**, katiri je bil od vekomaj per svojimu ozhetu v' nebesih; pa tudi **Jesuf** zlo vsiga od nebes ni rasodel. On sam je rekel: **Jan. 16, 5 — 14.** „Jest imam vam she veliko povedati, to de do sdej vi she nemorete vsiga nositi ino sapopasti.“ **Kdor** bi hotel Boga ino njegove lastnosti na tajnko sposnati, bi bilo ravno toliko, kakor vse morje v' eno vrehovo lupino spraviti, to je pa nemogozhe. Pa ravno tako nemogozhe je, Boga ino njegove lastnosti na tajnko na temu svetu sposnati. **Boga** tedej gledati se pravi: boshje lastnosti, ino boshja voljo na tajnko sposnati, ino nad temu neisrezheni veselje imeti; sposnati njegovo vsigamogozhnost, dobroto, pravizo ino ljubesen, kakor je, to se bo pa she le v' nebesih sgodilo, v' nebesih, kir bomo gledali enga Boga v' naturi, ino trojniga v' pershonah, ozheta, sina ino f. duha, boshjo mater **Marijo**, miljon ino miljon miljonov isvoljenih boshjih. **O** misel, polna veselja! mi bomo **Jesufa** vidili, **Marijo**, vse isvoljene boshje, svetnike ino svetnize, katiri so vsi med seboj ene misli, ene dushe, ene volje, eniga serza. **Ko** bi mi samogli na tem svetu to frezho imeti, v' tem, ali pa v' unim mestu, postavim v' **Rimu**, v' ti ali pa uni hifhi s' boshjo materjo **Marijo** fkupej priti, s' nashimi rajnkimi starshimi, ino sestrami se viditi, s' svetnikimi ino

svetnizami boshjimi se pogovarjati, katire zha-
stimo na nashih altarjih, kakshna tolashba, kak-
shno veselje bi nam to bilo! To vem, ko bi
imeli sadošt premoshenja ino sdravja, bi se pre-
zej na pot k' njim podali, sato, de bi le neka-
tere ure smeli per njih biti. O kako od ne-
beshkiga veselja bi serze nam poskakvalo, mi-
flijozhim: jest sim boshjo mater vidil, Marija
se je s' manoj pogovarjala. Glejte, ljubi moji!
vse to veselje naf zhaka v' nebesih, velika tru-
ma boshjih isvoljenih svetnikov, rajnkih starshov,
bratov, sestra, ino otrok, katiri she vshivajo
vezhno svelizhanje, ino sa naf prosijo, de bi
fkorej sa njim perfhli, se vidili, se objeli, ino
s' njim vred bili na vezhno per Bogu.

Veselite se, ljube dushe! bodite mirne, ka-
tire terpite na tem svetu sanizhovanje, prega-
njanje ino vshoshtvo, tam gori vas zhaka vezh-
ni mir, vezhno veselje v' nebeshki drushini. Ve-
selite se, katiri vfaki dan svesto zhascite Marijo,
vashe kerstne ino birmanške patrone, bote per-
fhli v' njih tovarshstvo, se bote s' njim veselili,
v' njih veseli drushni vekomaj; veselite se, ino
bodite mirni, katiri vse is ljubesni do Boga na
temu svetu terpite, sej tam gori v nebesih vas
zhaka krona marternikov v' té veseli drushni;
veselite se ino bodite potolasheni, katiri fker-
bite sa zhiftošt, nedolshnost ino divishstvo, va-
sho glavo bo lepfhala krona vsih svetih diviz,
v' te veseli drushni; veselite se ino bodite mir-
ni, katiri sdej obshalujete vashe grehe, ino jih
pokorite, vashe plazhilo je neisrezheno v' ne-

besih, sakaj, vi bote na vekomej v' ti družni Jesufa vidili, ino vse isvoljene boshje.

Kaj ne? kako radi vi brumni kristjani she sdej na tem svetu gledate Jesufa pod podobo kruha v' monshtranzi, v' f. reshnim telesu, vi niste nikolj bolj veseli kakor k' se tukej pred Jesufam snajdete; oh kaj bo she le takrat! k' ga bote od oblizhja do oblizhja gledali. Boshji angeli, Kerubini ino Serafini, vsi svetniki ino svetnize boshje, katiri she Jesufa v' nebesih gledate, govorite vi danš namešt mene, povejte vi mojim poslušavzam, kaj se vender pravi Boga viditi? — V' imenu vsih isvoljenih boshjih odgovori kronani prerok David: „Oni so v' Boga vsi samaknjeni, oni so tako rekozh pijani od gledanja boshjiga oblizhja.“ Š. Augufhtin pravi: „Boga le en sam firtelz ure gledati, je vezhi frezha, kakor biti tavshent lejt kralj zelga sveta.“ Ino ko bi pogubljena duha gotovo vedla, de potem, k' bo sto let v' peklu neisrezhe- ne martre terpela, bi samogla le enkrat, kakor fkus shpranjo Boga viditi, v' nebesih, bi bla neisrezheno vesela, ino potolashena. Sato je rekel lepo f. Augufhtin: „Sa se si naf, o gospod! vstvaril, ino nepokojno je nafhe ferze, dokler v' tebi neprebiva.“ Ravno to uzhi tudi katolsh- ka zirkev, kir moli sa verne mertve: Bog jim daj vezhni mir ino pokoj, ino vezhna ljuzh naj jim sveti, naj v' miru pozhivajo, to se pravi: o Jesuf! pokashi jim tvoje sveto oblizhje, daj jim tvoje velizhastvo gledati, tako bodo na vse vezhne zhase v' tem svelizhanim gledu pozhivale. Vender pa, ne le tako pozhivale, de bi

le gledale boshje oblizhje, one bodo tudi Boga ljubile, ino to je drugo plazhilo v' nebesih, de bodo isvoljeni Boga vekomej ljubili.

Ozhi imamo, de gledamo. Ozhi fo kakor dve svezhe, ino gledati se pravi, te dve svezhe pershgati, de pershgane hisho nafhe pameti dost rafvetle, zhe je od sgorej rafvetljeno, ino zhe hozhimo od spodej ferzhno kamerzo, ferze ogreti, moremo lete dve pershgane svezhe vse-ti, de ogenj v' pezhi nafhiga ferza pershgemmo. Rafvetljena pamet tedej more zhloveshko ferze ushgati ino vneti, ino ta ljubesnivi ogenj, ta dobrotljiva vrozhina se ljubesen imenuje.

Ljubesen je she fama na febi perferzhna beseda. Zhe mi koga ljubimo, smo radi per njem, se radi od njega pogovarjamo, ino se s' njim vred radi veselimo. Tako ljubijo isvoljeni boshji Boga v' nebesih; mi v' nebesih ne bomo samo Boga gledali, ampak ga bomo tudi ljubili. „Jesus je shel enkrat na hrib Tabor, Math. 17, 1 — 9. Ino je vzel s' saboj Petra, Janesa, ino Jakoba; na tem hribu je hotel njim nektere minute svojo boshjo, nebeshko zhast pokasati, se je pred njim spremenil, ino njegov obras se je svetil, kakor solnze, njegove oblazhila fo ble, kakor sneg, ino glej, perkasheta se Mojsef ino Elias sraven Jesufa, ino glejte! svetel oblak njih je obsenzhil, is njega se shlishi velik glas, ta je moj ljubesnivi sin, nad katirim imam vse svoje dopadajenje. Kader je Peter to vidil, mu je bil hrib Tabor tako per ferzu, de je rekel Jesufu: Gospod tukej je nam dobro biti, ako

hozhefh? naredimo tukej tri fhotorje, tebi eniga, Mojsefu eniga, ino Eliju eniga;“ ali Jesuf tega ni hotel; ino Peter je s' shaloftnim ferzam sveti, boshji, nebeshki hrib Tabor sapustil. Š. Augufhtin, kader to premifhluje, pravi: „Peter je pokufil le kaplo nebeshke fladkofti, ino na enkrat fo mu ble vse polvetne fladkofti grenke. Kaj menifh? prafha dalej, kaj bi bil fhe le Peter rekel, ko bi bil on smel pokufiti popolnoma vfo globozhino tiftih boshjih, fladkih tolasheb (trofhtov,) katire fi ti o gospod! tiftim perpravil, katiri tebe ljubjo. Miflite fi nedolshno, ali pa saref fpokorjeno perfhono, katira tako sveto shivi, de kader fe ona snajde, poftavim, v' zerkvi pred shivim Bogam, v' Sakramentu f. altarja prizhjozhim ali pa doma pred f. krisham, de fe sna tako ljubesnivo, tako savpljivo s' Bogam pogovarjati, kakor otrok s' fvojim ozhetam, ona bo zhutila marfkatero uro, kako ljubesnivo Bog njeno ferze nase vlezhe, bo zhutila, kako fe Bog smiram bolj ino bolj k' nje perblifhuje. Ja, zhutila bo v' fvojim ferzu, de ji gorko ino vrozhe perhaja. Ona fzer Jesufa ne vidi, ali blagor jim, katiri nevidijo, pa vonder verjejo.“ Joan. 20, 29. Ona ga fizer ne more fhe s' fvojim rokami objeti, pa vender zhuti, de je saref per nje, de te tolaslibe ino snotrjniga miru, katiriga ona zhuti, ne more nobeden drugi, kakor Bog fam dati, ino fe neisrezheno dobro pozhuti. Vidi, de v' nje molitvifki kamerzi je na enkrat vse dergazh; vzherej je blo vse tamno, ino danf, k' moli ino premifhluje, je svetli dan. Šveta bridka martra, podobe mate-

re boshje ino drusih svetnikov se ji sde, kakor shive, ona se nizh ne boji svojiga sovrashnika; nje je ravno tako v' nje hramu, kakor v' zerkvi, kakor je bilo s. Petru na hribu Tabor, ona misli, de od molitve ino svetiga premishlovanja ne bo mogla nizh vezh nehati, ino se more tako rekozh po fili od Jesufa lozhiti.

Sej se vé, de to obzhutljivo ljubesen imajo tudi saref poboshne dushe le malokrat ino ne dolgo zhafa, de bi bile s' Jesufam na tem svetu, kakor v' nebesih sklenjene. Mi smo na tem svetu, kakor v' kalni lushi, ali pa na mokrim kraju, kjer mokri veter rad potegne ino ugafne ogenj boshje ljubesni, kateriga se trudimo v' nashih ferzih ushgati, sato, k' je moker. Ino nekteri dan, zhe se zhlovek tudi trudi ino trudi, vender nozhe v' nashih ferzih oginj boshje ljubesen goreti, vse nafhe sdiho vanje ino vfa nafha molitev je, kakor suha flama, katira nizh sherjavze ne sturi, katira bi oginj boshje ljubesni pershgala, to je saref sitno, de ravno per molitvi zhloveku nar raj nepotrebne misli v' glavo hodijo, zhafne ino prasne skerbi gredo nam tako per nafhi s. andohti na misel, kakor de bi desh ino sneg fhel, sato dostikrat vsi mersli od Jesufa domu pridemo. Nozhem ravno rezhi, de brumne dushe sato she grefhe, sej jim je she to sadoft hudo, de k' Jesufu hrepene, pa do njega nemorejo, de se jim nerodni svet v' prizho Jesufa po fili v' glava tlazhi, uzherej so ble vse isvelizhane, ino danf morejo spet toljkajn suhote ino skufhnjav terpeti. Vender pa, zhe tudi to obzhutljivo ljubesen, s' Jesufam

brume dushe na tem svetu le nekatere minute v' ferzu obzhutijo, se lohka rezhe, de so one faj tifti firtelz ure s' Jesufam v' nebesih ble. Kar se pa tukej le nekatere ure ali minute pokashe, to v' nebesih vezhno terpi. V' nebesih te ljubesni hudobni svet ne more brumnim dusham nizm vezh vseti, sakaj v' ferzah isvoljenih se boshja ljubesen nizm vezh vnema ino ne vshiga, ampak vedno gori. „Tam gori v' nebesih, pravi f. Augufhtin, se mladost nikolj ne postara, sdravje nikol ne omaga, ljubesen nikolj ne ugafne, ino shivljenje nikol ne neha; temu nebesnikimu veselju bo le samo to fhe manjkalo, namrezn Boga, katiri nam zhes vse dopade, katiriga zhes vse ljubimo, tudi na vezhno s' njim fklenjeni biti ino ga vshivati.

II.

Kar meni dopade, ko pogledam, tudi shelim, ino ljubem, ino kar ljubem, tudi shelim smeram imeti, ino kader imam, ino se v' tem frezhniga zhutim, bi rad smeram imel ino obdershal. Ino glejte, ljubi moji, to se bo v' nebesih sgodilo, mi bomo v' nebesih fkorej tako frezhni kakor Bog, sato kir bomo, kakor otrozi, na vse vezhne zhafe per nashim ozhetu. „Mi bomo per njemu,“ pravi f. Janes v' fkrivnim rasodenju I. 3, 2. „ino on bo per nas, mi bomo njegovi isvoljeni otrozi, ino on bo nash ljubi ozhe, mi ga bomo vidili, kakor je.“ O veselje! isvoljenje dushe, v' katirimu se ona topi, kir misli, tedej ne bom nikdar umerla, vezh-

no bom s' mojim Bogam fklenjena, shivela vezhno frezhno, vezhno svelizhana. **Bo** preteklo milijon ino milijon tavshent let, mojiga vefelja vunder ne bo nikdar konz. „Ja, pravi modri v' f' pifmu: 5, 16. pravizhni bodo vezhno shiveli.“ Glejte! brumne dufhe, kaj vaf zhaka sa brumnost, dobre dela, ino kerfhanfke zhednosti.

Sato se nizh vezh ne zhudim, de so fvetniki ino fvetnize boshje raj vse prestali, kri prelili, de so le popred imeli vpanje, Jesufa gledati, ljubiti ino ushivati. **S.** Ignazius marternik Antjohenfki fhkof, kader je fhlishal, de je fklenil zesar Hadrijan, de bo savoljo vere divjim sverinam v' jed vershen, se je neiskonzhno vefelil, pa le to je Boga profil, de bi ga levi prezej stergali, kader jim bo vershen. Ino, k' je posnej svedil, de kristjani v' Rimu so fklenili sa njega profiti, de bi mu shivljenje ohranjeno bilo, je bil sato silno shalofsten, on se ufedo ino pifhe rimfkim kristjanam, de bi vunder tega ne sturili, kir she komaj zhaka, Boga v' nebesih gledati, ljubiti ino vshivati. On pravi: (Epist. s. Ignatii ad Romam.) „Sej mi nizh bolshiga ne morete sprofiti, de bom jest kri sa Jesufa prelil, sahvalite tedej Jesufa, de hozhe Sirkiga fhkoka juter per febi v' nebesih imeti: Moji perferzhni bratje! jest nizh drusiga ne ishem, kakor Jesufa, katiri je sa-me umerl, katiri je same pokopan bil, ino je na tretji dan od smer-ti vstal. Moji ljubesnivi bratji! lepo vaf prosim, nikar mi v' nebefa ne branite; shiv vam pifhem s' mojo lestno roko, sato, k' sa Jesufa is ferza umreti shelim. She sdej fhlishim Je-

susa, de moji duhni pravi: Ignazi! pridi ti k' tvojmu ozhetu v' nebefa.“

Tako je, ljubi moji kristjani, shelel Ignazi, priditi k' svojimu namenu, k' Bogu v' nebefa. Kdor je le enkrat v' svojim premishlovanju od nebeshkiga kraljestva, ali pa per preje-manju s. Sakramentov tudi le en sam firtelz ure s' duham v' nebesh bil, ino je Jesusa le kakor v' shpeglu vidil, ta more sheleti ino hrepeneti, fkorej ino fkorej per Jesusu v' nebesh biti.

Ljubi moji! odkrito ferzhno morem sposnati, de se saštojn danf trudim dopovedati, kaj se pravi: isvoljeni boshji v' nebesh Boga od oblizhja do oblizhja gledajo, ljubijo ino ushivajo. Meni se fkorej danf ravno tako godi, kakor se je godilo enkrat s. Augushtinu, kader je hotel pisati, se mu na enkrat Hieronim perkashe v' nebeshki zhasti, kir je bil umerl ravno pred nekaterim dnem, tode Augushtin tega ni vedel, Hieronim se mu tedej perkashe, ino ga ogovori s' tem besedam: kaj ishesh? Augushtin! kaj mislish zelo morje spraviti v' eno majhno posodzo? — Kaj ne? tvoje oko bo vidilo, kar she niso vidile zhloveshke ozhi; tvoje uho bo shlishalo, kar she niso shlishale zhloveshke ushesa, pusti, ne podstopi se kaj taziga, kar ti ni mogozhe, nikar ne ishi na semlji, kar se le v' nebesh najde, rajsh se trudi, fkorej ke gor v' nebefa priti. Od te perkasni pishe Augushtin svojmu prijatlu s. Zirulu, ino pravi: „Jest sim zhutil per te perkasni s. Hieronima tako veselje ino tako ferzhno sladkost, de sim shelel ino Boga profil, ko bi bilo mogozhe tisto mi-

nuto svet sapustiti, de bi bil le samogel en sam dan vshivati nebesko veselje, katiriga pokusnja mi je od Hieronima rasodeta bila.

O sato je sdihtval kraljevi prerok David, ino je rekel: Pfalm. 41, 3. „Kdaj bom vender pershel ino se snajdil pred tvojim oblizhjam, o gospod!“ — Sato je sdihtval s. Pavl: Rom. 7, 24. „O jest revni zhlovek, kdo bo rastergal saveso mojiga umerjozhiga trupla, de se snajdem popred per tebi, moj Bog!“ —

Ljubi moji kristjani! kaj nam ne bo nebesko veselje zlo nizh per ferzu? ali nas bo shter smeram motilo posvetno veselje ino otrozhje kratkozhafnosti? Slovo tedei dejmo sapeljivimu svetu, mesu ino hudizhu; tam gori v' nebesih, ker nas zhaka Jesuf, Maria, angeli ino svetniki, tam gori so sakladi (shazi), katirih nobeden tat ne ukrade, tam gori je tisto veselje, katiro ne bo nikdar minulo. Nikar ne bodimo tedej tako slepi, de bi tisti sedesh, katiri je nam pripravljen v' nebesih enimu drugimu pustili. Ko bi mogli sto ali tavshent let sa nebesa delati, kaj bi ne bilo to truda vredno, ali Bog hozhe le nekte dni, namrezh, dokler na svetu shivimo. Ljubi moji! le spomnite se vezhkrat lete refnize, de mi bomo po smerti vezhno shiveli, tedej sferbimo sdei sa dobro vezhnost. Mi bomo vezhno v' nebesih shiveli, tedej ne porajtejmo zhasniga terplenja. Mi bomo vezhno shiveli, ne bojmo se smerti, katira nas bo is tega sveta v' nebesa spelala. Mislimo vezhkrat sami per sebi: Gospod, de bomo le po

smerti vezhno per tebi v' nebesih, nam je she sadoft, le tukej reshi, tukej pezi, tukej fekej, nikar ne sanesi, de bomo le enkrat per tebi v' nebesih, de bomo le tebe Boga gledali, ljubili ino vshivali na vse vekomej.

Tedej, ljubi moji! mi smo v' tèm fhtirde-fetdanskim fvetim, postnim zhafu delgo, pa saref potrebno popotvanje sturili. Pervi teden smo fhli v' hifho smerti. Mi smo sofebno dolgo zhafsa stali per smerti umirajozhiga, nespokorjeniga gresfnika. O frezhni vsi tifti! sto tavshentkrat, katiri ste koj per prvi postni pridigi vafhe gresfhe ne navade ino blishne perloshnosti sapustili, rastergali sovrashtvo, ino se spravili s' vafhim sovrashnikam, dali nasaj ukradene ali pa pergolfane rezhi, povernili blishnimu dobro imé ino poshtenje. Ali gorje vam gresfnikam! zhe niste tako sturili, vaf zhaka strafhna smert, katira je sadela prekletiga apostelna Judesha Ishkarjota.

Drugi teden smo stopili k' postelji pravizhniga umerjozhiga. Mi smo vidili, kako veselo on umira, kakor Jesuf na krishu. Pravizhne dushe! nedolshne ino tudi spokorjene, taka smert vaf zhaka, ako bote do konza vafhiga shivlenja stanovitne. —

Per tretji ino zheterti postni pridigi smo stali pred sodnim stolam Jesufa Kristusa, dvakrat; per sofebni sodbi se je mogel vfaki na vago ufesti, kako teshik de je, ali je odvagan sa nebesa med isvoljene, ali sa pekel med pogubljene. Drugizh, per sploh sodbi so perfhli vsi mertvi ven is grobov, ino mi smo Jesufa

vidili priditi dol, katiri je nas vse v' dve trume rasdelil, ino je vfaziga, kakor je saflushil, na desno ali na levo stran postavil, ino je sapovedal angelam, de imajo pelati perve v' nebefa, druge v' pekel pahniti. — Poslednizh peti ino fhesti teden smo fhli vsi fkupej v' pekel ino v' nebefa, de smo se preprizhali, de Bog je neiskonzhno pravizhen, kir terdovratne gresfnike vezhno v' pekel pahne, pa tudi neiskonzhno usmiljen, kir nedolshne ino spokorjene gresfnike k' sebi v' nebefa vsame. Ljubi moji posluhfavzi! jest sim vam v' tem shtirdefetdanskim postnim popotvanju vse pokasal, samo to bom she vam prihodni petik, zhe mi Bog sdravje da, povedal, koliko je Jesus sa nafhe isvelizhanje na krishu terpel, ino kako je umerel; vi pa sdej svolite, kar hozhte, nebefa ali pekel. Jest hozhem vfaki dan sa vas per f. mafhi moliti, vas pa tudi prosim, vi same molite vfak dan, de bomo vsi fkupej prav ino dobro isvoljili. Bogajte, ljubi moji! opominvanje f. Duha, katiri pravi: „Zhlovek, spomni se per vsih svojih delih na shtir posledne rezhi, ino ne bosh nikolj gresfhil;“ ne bote nikolj vezh nobeniga greha sturili.

Tebe pa, ljubi Jesus! katiri si sa naf terpel, umerl, ino kri prelil, tebe prosim sa moje svefte posluhfavze, dej nam vsim fkupej na tem svetetu, v' pravi resfnizhni pokori shiveti ino umereti, po smerti pa v' nebesfhko kraljestvo priditi, tebe tam gori, ljubi Jesus! gledati, ljubiti, ino vshivati zelo dolgo vezhnoft. Amen.

Sedma

poftna pridiga.

Od fhefte ure do devete je poftala tma po zelim fvetu, ino ob deveti uri je Jefuf umerel. Math. 26.

Danaſhni dan je tako ſhaloſten, de vſaki lohka ſpoſna, de danſ obhajamo terplenje, ſmert ino pogreb naſhiga lubesniviga odreſhenika Jeſufa Kristuſa; — zerkev je vſa tamna; — tabernakel do kraja odpert; — altarji vſi oropani. V' zhernih oblazhilah pridejo dopoldan maſhniki k' altarju, ino padejo ke pred altar na ſvoji obras, ino objokaje premifhlujejo Jeſuſovo ſmert.

Danſ tedej, veliki petek ravno ob tem zhaſu, ob tretji uri je ſin boſhji na krishu med dvema raſbojnikama ſunej Jeruſalemſkiga meſta na gori Kalvarji ſa naſhe odreſhenje umerel, ino ſvojo duſho v' roke ozheta nebeſhkiga iſrozhil. — Straſhno zhudne rezhi ſo ſe po njegovi ſmerti godile; od fhefte ure do devete, po naſhi navadi od dvanajſtih do treh popoldan, k' je Jeſuf na krishu umeral, je po zelim ſvetu velika tamá poſtala. Vſe ljuzhi na nebu ſo takrat, k' je ſin boſhji umeral, ugaſnile, ne ſonza, ne lune, nobene ſvesde ni blo nizh vezh viditi, dan je v' nozh ſpreobernjen bil. Berifhki hlapzi, katiri ſo bili popred tolkajn ſerzhni, ſe vſi treſejo. Šodnikam, katiri ſo Jeſufa popred k' ſmerti obſodili, ſerze tolzhe ino trepeta, kir

strafhno ino zhudno se jim vidi, de na enkrat is svetliga dneva, tamna nozh postane. — Ljudstvo stoji vse prestrafheno, kakor pred hudim vremenam; kader prav trefka ino germi, ino gleda, kaj bo? Sveti Dionis, narimenitnishti svesdoglediz tistih zhasov, sposna is svoje uzhenosti, de solnze nemore nikolj tako merkniti, savpije she v' svoji judovski flepoti: „ali more terpeti stvarnik nature, ali pa more pohishtvo zeliga sveta konz vseti.“ — Ja, ljubi moji, saref terpi stvarnik nature, ali ne le terpi, — sazhudi se semlja ino nebo, Bog umira na krishu!! — Vsih devet korov Angelov shalujte, nash Bog umira na krishu!! — vsi ljudje ino vse stvari shalujte, Bog umira na krishu, ino fzer is ljubesni do gresnika!! — Bog umerje, de bi gresnik vezhno shivil. O ljubesen! ljubesen!!! —

Kristjani! pojmo tudi mi danf na goro Kalvarja, ino mislimo de vidimo pred saboj Kristusa na krishu visiti, na pol shiviga, ino na pol mertviga, ino premishlujmo te dve refnize, Jesuf terpi na krishu: perva refniza. Jesuf umerje na krishu; druga refniza. Jesuf! daj meni gnado sa tvojo zhast spodobno govoriti, daj tudi mojim poslusnavzam gnado, samerkljivo ino koriftno me poshlushati. Preden sazhnem, prosim sa radovoljno poterplenje.

I.

Poglejte kristjani tukej na krishu perbitiga nashiga svelizharja; — njegova glava je s' ternjam rasbodena; — njegovi obras je bled, ves

prepaden; — njegove svete roke ino nogo so s' shebli na krish perbite; on vifi tri ure na krishu v' nesnanih bolezhinah, shebli rasganjajo sakfebi njegove rane, po krishu tezhe s' njegovih ran f. kri; okol ino okol krisha je vse polno ljudi, ino gledajo to shalofno, pa tudi strafhno pergodbo.

Pifarji ino fariseji se vstopijo pod krish, ino se norza delajo is Jesufa, se mu posmehujejo ino pazhijo, ga kolnejo, rote, ino v' njegovi obras plujejo, v' njega upijejo: drugim je pomagal, sam febi nej sdej pomaga zhe more, nej stopi dol is krisha, zhe je sin boshji. Jesuf, kakor sin boshji, bi bil snal sapovedati: odpri se semlja ino poshri moje sovrashnike, ognjene strele pobite jih, kir je bil pa polni ljubeshni ino milofsti, se zlo nizh ne mafhuje nad svojim sovrashnikam, katire vidi stati pod krisham, se mu pazhiti ino posmehvati, kakor dober, ljubeshniv ino usmiljen prijatel se sadershi prot njim, se oberne proti nebesam, moli ino profi tako nebeshkiga ozheta sa-nje: Luk. 23, 35.

„Ozhe! odpufti njim, fej ne vedo kaj delajo;“ to je, saneshi, odpufti tem, katiri so mene na krish perbili ino umorili. Zhe je kdo tukej med nami, de ima piko do tega ali uniga, ali ne pervofhi dobriga ozheta, tega jest prosim fkusi kervave rane Jesufa Kristufa, nikar nej mu v' greh ne fheteje. — Vidite, ljubi moji! tako se tudi mi proti nashim sovrashnikam sadershimo. Kader naf drugi opravljajo, kakor so Jesufa, molzhimo, kakor je on molzhal. Kader naf drugi rasshaljo ino sanizhujejo, nepovrazhujmo hu-

do s' hudim, kader naf kolnejo. Jesuf, kader je terpel, se ni jesil. Tudi ti moj kristjan se ne jesi ino ne kolni svojiga blishniga. Odpuštimo eden drugimu is ferza, kakor je Jesuf nam nafhe grehe odpuštil; ljubimo eden drusiga, kakor je Jesuf naf ljubil, tako bomo vredno prejeli sveto rešhno telo Jesufa Kristufa per f. Obhajilu. Zhe pa mi eden drugimu ne odpuštimo, tudi Bog nam nafhe grehe ne bo odpuštil.

S' Jesufam vred sta bla dva rasbojnika krišana, Math. 27, 33, dva tolovaja, oba sta bla fizer hudobna, pa uni na levizi fhe bolj, kakor ta na desnizi. Na levi strani je bil menim, de kaki star v' grehah sarafhen hudodelnik, ta Jesufa saframuje ino preklinja. On pravi: Luk. 23, 39. „Zhe si ti Kristuf, pomagej sam sebi ino nama!“ Na desni strani pa mislim de je bil kaki mladenzh, v' mladosti sapeljan, leta leviga fvari ino mu rezhe: Luk. 25, 40. „Kaj se tudi ti Boga ne bojish? glej mi dva po pravizi plazhilo sa naju dela prejemava, leta pa ni nizeh hudiga sturil; po tém se oberne k' Jesufu, ino mu rezhe: spomni se name, kader pridešh v' paradish.“ Jesuf, k' ga vidi sgrivaniga ino pobolshaniga mu rezhe: Luk. 23, 43. Rešhizhno ti povem, fhe danf boh per meni v' paradishu.“

Poglejte greshniki ino greshnize, kako neisrezheno dober ino usmilen je Jesuf do pobolshanih greshnikov. Desiravno je bil Dismaf ubijavz, puntar ino pregreshen zhlovek, mu vonder Jesuf savoljo njegoviga sgrivaniga ferza vse grehe odpušti ino nebeshki paradish oblubi.

Grefhnik! katiri svoje grehe sposnash ino obshalujesh, premisli danf prav dobro, kako neisrezhena je milost boshja, tam, kir je veliko grehov, je gnada boshja she vezhi. — Bog nozhe smert grefhnika, ampak de se spokori ino shivi. — Jesuf ni perfhel, sveta fodit, ampak grefhniko spreobernit. — Misli, kako ljubesni-vo je Jesuf s' grefhnikam ravnal, — kako milostljivo je Petra pogledal, Luk. 22, 61, — kako prijasno Magdaleno sprejel; Luk. 7, 44 — 49, — kako milostljivo sgrivano preshefnizo v' svojo gnado vsel, Zah. 8, 7 — 12. ino kako vefelo je rasbojnika na krishu ufhlifhal na sadnjo uro, mu rezhe: Danf bosh s' manoj v' paradishu. Pobolshani grefhnik ne obupaj nad velikim fhtevilam tvojih grehov, glej rasbojnik sadobi gnado, saupaj, tudi sa té je she milost boshja, le sposnej svoje grehe, le zhisto se jih spovej, le obshaluj jih s' ljubesni do Boga, ne fturi jih nizh vezh, tudi tebe bo Jesuf v' svojo gnado vsel, pa le nizh vezh pokore ne odlafhaj, ako hozhesh, de bo po smerti tebe Bog, koker njega vsel v' paradish. Le en fam, pravi f. Augufhtin, namrezh defni rasbojnik, je na sadnjo uro odpufhanje sadobil, od katiriga nam pove f. pifmu, pa le en fam, sato de nobeden ne obupa, uni na levizi je savershen, sato, de bi nobeden ferbeshno ali predersno na boshjo milost ne grefhil.

Maria, Jesufova mati, ino Jesufovi ljuble-ni uzhenz, f. Janes sta stala stanovitno pod Jesufovim krisham. Jesuf pogleda Marijo, ino ji s' ozhmi v' f. Janesa migne, rekozh: Jan. 19, 26.

„Poglej, ta bo sa naprej tvoj sin!“ Potém Jesuf f. Janesa pogleda, ino mu migne s' ozhmi v' Marijo, rekozh: „Poglej, ta bo sanaprej tvoja Mat.“

Jesuf ni le famo v' shivlenju svojo mater ljubil, ino sa-njo fkerbel, ampak tudi fhe na sadnjo uro jo je ljubil, ino sa-njo fkerbel. Šhlifheh sin? fhlfhefh hzhi, ljubi tudi ti tvojga ozheta, tvojo mater noter do smerti, ne le v' mladosti, ampak tudi v' starosti, dokler jim smert ozhi satifne, fofebno pa jim sturi dobro v' njih sadni bolesni, ino tudi fhe po smerti jih ljubi, ino v' zhafti imej. „Vi otrozi, katiri fte she fami v' sakon stopili, pravi f. Tomash, katiri fte she sarozheni, pa vonder fhe starfhe imate, vi fte dolshni vezh ljubiti vafhe starfhe, kakor pa vafhe otroke.“ Sakonfki sin! sakonfka hzhi! ti fi dolshna popred dati tvojmu ozhetu, tvoji materi kof kruha, kakor pa tvojmu otroku. Narpopred, pravi f. Hieronim fmo dolshni ljubiti Boga, potim nafhe starfhe. Odrafheni finovi ino hzhere! fkerbite sa vafhiga stariga ozheta, staro mater, ne puftite jih v' pomanjkanju. Ne rezite nikolj starfham, vi nizh ne saflushite. Šin! hzhi! kaj fi pa ti saflushila do fedmiga, 3, 9. ali pa 10. leta. Dejte jim potrebno jed, pijazho ino oblazhilo.

Šofebno pa, odrafheni finovi ino hzhere! ne sapuſtite nikolj v' bolesni vafhiga ozheta, vafho mater. Vezhiga miru ino tolashbe nima bolni ozhe, bolna mati, kakor zhe vidita, de fin, hzhi jim fama frefheta, jih tolashita ino fkerbita, de starfham nizh ne manjka. Odrafheni finovi ino hzhere! fkerbite, de bodo va-

ſhi ſtarſhi: ozhe, mati v' pravim zhaſu previ-
deni s' ſvetmi Sakramenti. Odraſheni ſinovi ino
hzhere! ſkerbite tudi ſhe ſa vaſhe mertve ſtar-
ſhe. Gorje! tiſtim ſinovam ino hzheram, katiri
ſvojim ſtarſham zlo ſmert ſhele, ſe nad njih
ſmertjo veſele, katiri godernjajo, ali jih pa ſhe
preklinjajo, de ſo jim premalo ſapuſtili. Gorje!
tiſtim, katiri ozhetovi ino materni teſtament
overshejo, ſe ſa erbfhine praudajo ino prepira-
jo, ino revne duſhe ſvojih ſtarſhev leta ino le-
ta v' vizah terpeti puſte; to je ſmertni greh. Š.
katolſhka zerkev je ſapovedala, de tiſti otrozi,
ſinovi ino hzhere, katire ſhtiftenge ſ. maſhe,
ali, kar ſo drusiga ſtarſhi v' teſtamentu ſa njih
duſhe dopolniti ſapovedali, odlafhajo, imajo
v' zerkveno pano poſtavljeni, ino ne na ſheg-
nani britof pokopani biti. Šinovi ino hzhere!
dobro to premiflite, ſlaſti vi, katirih ſtarſhi ſo
ſhe vam odmerli, ino v' vezhnoſt fhli, ino vam
take dolshnoſti ſapuſtili. S' tem konzham per-
vi del, preden drusiga ſazhnem, poterpite.

II.

Zeſe tri ure je Jeſuf na krishu v' tazih
ſtraſhnih britkoſtih ino bolezhinah viſel, kakor
ſmo sdej fhliſhali. Reſ je, ſtraſhne ſo ble bo-
lezhine, neiskonzhne teſhave, kader je Jeſuf
na olſki gori kervavi put potil. Ali ſhe vſe bolj
ſtraſhne bolezhine ino teſhave ſo ble tiſte, ka-
tire je Jeſuf te tri ure na krishu viſijozh ter-
pel. Veſ notrajni mir ga ſapuſti ravno v' nar-
vezhim terplenju. Nebefhki ozhe je namrezh

perpuštil po svoji neiskonzhni modrosti Jesufu zlo vse terplenje, karkolj ga je zhloveku terpeti mogozhe. Kamer Jesuf pogleda v' svojih smertnih teshavah, niker nobene tolashbe ne najde. Zhe pogleda svojo mater Marijo, jo vidi, de nje dufha je shalofstna noter do smerti, kam se zhe tedej oberiniti? morebiti k' svojim vzhenzam? ti so od njega sbeshali. Hozhe per ljudih tolashbe ifkati? oni ga preklinjajo. Ali per vikfhih duhovnih? ti se mu posmehujejo. Ali morebiti per berifhkih hlapzih: ti ga martrajo. On tedej niker ne dobi tolashbe, ne od prijatlov, ne od fovrashnikov, ne od ljudi, ne od nebes, ne od semlje. On se tedej oberne k' svojimu ozhetu, ino klizhe perferzhno ino preljubesnivo v' njega s' vsm saupanjem: Math. 27, 46. „Moj Bog moj Bog! sakaj si me sapuštil?“

Vzhite se is tega, pravizhni kristjani, vi, katiri morete veliko terpeti, de le s' terplenjam se pride v' nebefa. Jesuf ni bil sapušhen od svojiga nebeshkiga ozheta nikdar ino nikolj, sakaj njegova zhloveshka natura je bla vedno s' boshjo fklenjena, ampak on je hotel tako terpeti ino nam pokasati, de druge poti ni v' nebefa, kakor krishova pot. Mislite tedej, pravizhni kristjani, takrat k' se bo vam sdelo, de je vam nemogozhe vezh terpeti, mislite, takrat de je tudi Jesuf na krishu hotel terpeti grosne bolezhine. Vsi pravizhni so mogli na tem svetu, kakor Jesuf terpeti veliko sanizhovanja, preganjanja ino opravljanja, krishe, teshave ino nadloge, veliko revfhino ino tefhke bolesni. Oh, ko bi se nam odperle sdej lé tukej pred

nami s. nebefa, bi vidili tamkej gori vse isvo-
ljene boshje svetnike, v' katirih se oni vesele ino
se bodo vezhno veselili, mi bi vidili, de vsi so
le skus krishe, teshave ino nadloge, is sanizhe-
vanja ino preganjanja perfhli gor v' to sveto
prebivalsthe. Mi bi vidili, de le kaj mejhniga je
vse zhasno terplenje proti tistimu neisrezheni-
mu plazhilo, katiro zhaka nashe truplo, ino
nashe dushe v' nebefih. Premislhuj moj zhlo-
vek vezhkrat tvoje prihodno domovanje, katiro
ti je v' nebefih perpravljeno, bosh vse krishe,
teshave ino nadloge, revfhino, bolesen voljno
preterpel, zhe terpish she toljko krishov, teshav
ino nadlog, le spomni se, de po zhasnim terp-
lenju pride vezhno plazhilo.

Kader je Jesus vidil, de je bilo she vse
spolnjeno, kar je bilo od njegoviga terplenja
ino od njegove smerti prerokovaniga, famo ne-
kej is s. pisma she ne, je potlej na glas saupil:
Jan. 19, 28. „Shejin sim.“ Ni zhudo, de po
tem ko je Jesus tolkajn prestal, potem, k' je she
on na oljski gori tolkajn kervi ispotil, isjokal
tolkajn folsa; k' je tako neusmiljeno tepen bil,
potem k' je na potu is Jerusalema do Kalvarje
ves oflabel; potem, k' je she tri ure na krishu
v' nesnanih smertnih bolezhinah vifel, ni zhu-
da pravim, de ga je sazhelda potem sheja shgati
ino ga permorala savpiti: Shejin sim.“ Ven-
der pa islagarji svetiga pisma pravjo, de Jesus
je s' tem besedam, jest sim shejin veliko vezh
nasnanje dati hotel, svoje gorezhe shelje sa is-
velizhanje nasnih duh, kakor svojo pravo she-
jo. Po nasnih duhah, ljubi moji, po tih je

Jesufa shejalo, ali kaj pomaga, kir kristjani Jesufove ino svoje sheje nozhjo ugafiti. Vse terpi grosno urozho shejo, pa ne po vezhnih, ampak le po zhafnih rezheh. Tega pezhe ino shge sheja, pa le po napuhu ino prevsetnosti, de bi ga vse zhafnilo ino obzhiflalo, ne pa po Jesufovi ponishnosti: **Philipp. 2, 8.** „s' katiro se je ponishal noter do smerti, smert je pa sturil na krishu, ga je sato povifhal njegovi ozhe, ino mu je dal tako zhafitljivo ime, v' katirim imenu se morejo vse kolena uklanjati v' nebesih, na semlji ino pod semljo.“ Uniga sheja nozh ino dan, pa ne po nebeskih sakladih, katire reja ino moli ne snedo, ampak le po dnarjih, le po posvetnim bogastvu. Ali kaj ti bo pomagalo moj zhlovek, ako ti zel svet sadobifh, na svoji dufhi pa shkodo terpifh; ako per tvojih nesmasnih posvetnih fkerbeh posabifh na Boga, na dufho, ino na vezhno svelizhanje. Ta terpi neisrezheno shejo po neframnih, nezhistih, lushtih, kaj pomaga vshivati nezhiste lushte, katirih vender nikolj sit ne bofh. Kaj pomaga neframnost ino ostudnost, kir pa lotarji ino presheshtvarji boshjiga kraljestva ne bodo posedli. O zhlovek! kolikor bolj bofh hrepenil po zhafnih menljivih, trohljivih rezheh, toljko vezhi shejo bofh terpel na tvoji dufhi. **Kristjani moji!** tukej le v' sakramentu f. refhniga telefa, Jesufove f. refhne kervi, tukej je mersel studenz shive vode, kdor bo is njega pil, tega ne bo shejalo. „**Nate, jejte, Math. 26, 26.** to je moje telo, usamite, pite, to je moja kri, kdor

pije is tega studenza vredno, tega ne bo shejalo na vezhno.“ Math. 4, 13.

Potem, kader je Jesus s' shovzam smefhani jesih savshil, je s' velikim ino terdnim glasam savpil: Math. 27, 50. „Dokonzhano je. Ozhe! v' tvoje roke isrozhim mojo dufho.“ Ino kader je to rekel, je glavo nagnil, ino je umerel.

Preden fklenjem moje govorjenje, vam dam fhfir sofebne nauke od Jesusove smerti, de jih bote per obiskovanju boshjiga groba danf ino juter na tanjko premifhlovali, ino ti so:

1) De pod svetim boshjim grobam, v' katirim Jesus pokopan leshi, vidite s' slatim zherkam sapifane te besede: Moja dufha! tako je možno Bog ozhe tebe ljubil, de je savoljo tebe dal svojiga ljubesniviga sina v' terplenje ino smert. Na to neiskonzhno ljubesen Boga ozheta mislite per objiskanju boshjiga groba Jesusoviga. —

2) Premifhlujte, kader bote boshji grob Jesusa obiskovali, de ravno tako, kakor naf je ljubil Bog ozhe, tudi naf ljubi Jesus sin boshji. Jesus sam pravi: Jan. 15, 13. „Vezh ljubesen nobeden nima, kakor zhe kdo sa svoje prijatle umerje.“ Ino on je sa naf vse na krishu umerel!

3) Kader bote boshje grobe objiskovali, premiflite dobro, kako strafhna hudobija je vunder vsaki smertni greh, sakaj le leti so Jesusa rasgajshljali, na krish perbili, ino na krishu vmorili. Katiriga greshnika Jesusova smert k' pokori ne obudi, tega tudi vse peklenjske martre k' pokori ne bodo spodbodle.

4) Sofebno si prav dobro k' ferzu vsamite, kader bote molili ino zhaftili Jesusa per obisko-

vanju boshjih grobov, kako shlahtna ino kako draga je nafha neumerjozha dufha. Nafha dufha ni odkuplena, ne s' slatam, ne s' frebram, ampak f' sveto refhno kervijo Jesufa Kristufa. —

Obernimo se tedej k' Jesufu nafhimu odre-fheniku ino svelizharju. Jest bom molil na glaf, vi na tihama sa manoj sdihujte: narpopred te profim, ljubi Jesuf, sa vse refnizhne spokornike ino spokornize, dej jim stanovitnost v' dob-rim do konza shivljenja. — Profim te sa mlazh-ne kristjane, dej jim gorezhe shelje ino veselje k' flushbi boshji. — Profim sa grefnike, dej jim gnado sturiti refnizhno pokoro sa svoje gre-he. — Profim sa dufhe v' vizah, dej jim vezh-ni mir ino pokoj. — Profim sa vse ljudi po ze-lim svetu; pershgi ljuzh nevernim, terdovratnim judam, de sposnajo, de famo ti, o Jesuf si pra-vi shivi Bog. —

Profim sa nevernike, pomagaj jim sapustiti pregrešno malikovanje, ino fkleni jih s' tvojo f. zirkvijo. — Sadnizh profim sa zelo kerfhanstvo. Dej nam vsim fkupej na tem svetu v' miru shi-veti, po smerti pa v' nebefa priditi, de bomo tako vsi, sa katire si ti terpel ino umerel, tebe fkusi zelo vezhnost gledali, ljubili ino ushivali, nafhiga stvarnika, odrefhenika ino polvezhovavza, Boga ozheta, sina in svetiga duha. Amen.

* * *

Zhaft Bogu ozhetu, sinu ino svetimu du-hu, kakor je bilo od sazhetka sveta, sdaj, ino vsalej, ino na vse vezhne zhase. Amen.

KASALO.

Štran.

Perva poſtna pridiga.

Od ſmerti ino ſoſebno od nefrezhne ſmerti greſhnikar 3

Druga poſtna pridiga.

Od frezhne ſmerti pravizhniga 14

Tretja poſtna pridiga.

Od duſhe pred ſodnikom 26

Zheterta poſtna pridiga.

Od ſodbe 41

Peta poſtna pridiga.

Od pekla 54

Œheſta poſtna pridiga.

Od vezhniga plazhila iſvoljenih v' nebeſih 69

Œedma poſtna pridiga, (velki petek).

Od terplenja Goſpoda naſhiga Jeſufa Kriſtufa 84
